

20160114-MvS-MP3-2-2-Lezing-8-De kracht van Creatie-Renkum-2mei2024

Transcript bijeenkomst Martijn van Staveren 14-01-2016 Educatie 8 Kracht van Creatie in Renkum

Deel 1 van 2

Een mooie middag hebben met elkaar. Samen met elkaar iets aanraken binnenin onszelf. Dat doen we door een onderzoek in te stellen naar wie we zijn en door daar doorheen te wandelen komen we in alle thema's terecht. En ik vind het ook heel fijn om dat op een middag te doen hier. Ik voel ook dat een middag een hele andere energie heeft dan een avond. Dat is gewoon een feit. En ik voel hier ook heel veel warmte altijd in deze ruimte. Gewoon omdat het wat kleiner is in de opzet en daardoor is het vaak veel groter. Ik geef ook veel lezingen elders door het land. **En het thema waar alles om draait is de Kracht van creatie en autorisatie. En dat betekent dat je in je leven van alles tegenkomt waar je beslissing op mag nemen. En dat is ook feitelijk waar de mensheid in verkeerd. Om besluit te nemen bij onszelf om zaken anders te doen. En daarin kunnen we onszelf gewoon niet achterin de rij aan laten sluiten want het gaat vanuit onszelf. En dat maak ik afgelopen jaren heel veelvuldig mee, juist omdat er zoveel beweging is. En die beweging die leidt natuurlijk ergens toe.**

Het gaat er niet zozeer om dat het verhaal van Martijn verteld hoeft te worden. Sterker nog het gaat daar helemaal niet om, het is alleen maar een instrument op dit moment om binnenin onszelf iets in beweging te brengen.

En natuurlijk is dat een hele interessante reis. Dat betekent ook voor mij een reis waarmee ik met heel veel mensen te maken heb en iedereen is daar voor mij even welkom in.

En ik merk dat het andersom vaak niet zo is. Dat ik vaak heel welkom ben bij mensen en vaak ook niet welkom ben. Dan gaat de deur dicht. Dat is de energetische deur Boem.

En aangezien ik een hele stevige neus heb is die nog niet plat (gelach). Maar als die niet zo sterk zou zijn geweest zou mijn neus allang platgeslagen zijn door de deuren die dicht gaan. En dat hoort er allemaal bij. En dat is allemaal puur op basis van het feit dat de bereidwilligheid en de route om iets open te zetten uit een oud paradigma, om dat ook te durven. Met de wetenschap en het volledige voelen van binnen dat wij diegene zijn die de autorisatie in ons dragen om te creëren dat alles toegankelijk weer wordt zoals het ooit is geweest.

En precies in die route liggen de meeste weerstanden. En precies in die route ligt ons vermogen, ons oorspronkelijk vermogen om terug te keren in een realiteit door hier op deze aarde in deze realiteit in deze samenleving fundamenteel iets voor jezelf te bereiken, neer te zetten en dat ook in coherentie met alles wat is op aarde te doen.

En dan breken we per ongeluk c.q. onbewust en ik heel bewust wel eens wat kaders af. En dat is precies waar het om gaat, en dan word ik ook wel eens een keer voor uitgemaakt op bepaalde termen. En ik zeg dan altijd het is goed.

Want de Mensheid keert terug in een bewustzijnsproces en we zitten daar

heel dicht tegenaan, waarin alles wat we hebben geleerd een totaal andere betekenis krijgt voor ons want het is nu al zo.

Ja en als ik dan kijk naar de woorden creatie en autorisatie. Ik heb de afgelopen jaren met heel veel mensen mogen samenwerken met heel veel liefde en plezier. En dan heb ik heel veel van de mensen mogen leren. En ik heb ook heel veel gedeeld in lief en leed. En zo zijn er ook organisaties waarin je een facet in bereikt met elkaar van beweging. En na verloop van tijd dan vloeit dat weer weg en dat is op dit moment ook gaande bij mij.

Als ik spreek over de Kracht van creatie en autorisatie dan heeft dat ook alles met mij te maken. Dus ik leef absoluut niet in de veronderstelling dat ik een verhaal breng naar buiten om de mensen te spiegelen.

Ik ga ervanuit dat alles wat er gebeurt heel erg met mijzelf te maken heeft. En als het dan ook nog een gezamenlijk cadeau kan zijn, nou dan is het gewoon helemaal fantastisch. Om alles wat we doen direct beschikbaar te stellen in het AL veld, voor iedereen, dus ook voor de mensen die weerstanden hebben. Dat alles er mag zijn en dat betekend voor mij dus ook dat ik afscheid heb genomen van een hele mooie locatie, dat is in A (plaats). Bij J. en R. Waar heel veel energie is gestoken in, vanaf hun kant om beweging te brengen in dit thema, en ik dien ook voortdurend alert te zijn op wat er allemaal gebeurt. Het heeft niks met goed of kwaad te maken. Heeft met het draagvlak te maken van waar het om gaat. Zuiverheid, reinheid t.a.v. onszelf. En op moment dat ik daarbij wegloop en dat we gaan geloven in iets in bepaalde vorm. Dan loop ik er dus ook bij weg. Dat zit in mij en dat doe ik met liefde en respect. En dat doe ik puur vanwege één feit dat ik niet de drager ben maar dat we met elkaar de dragers zijn van alles wat is.

En op moment dat je daar in processen zit dat je andere zaken weer los kunt laten, dat doe ik dus ook bij hun, met veel liefde maar dat zal ook weer met andere mensen naar mij toe gebeuren. Dan kunnen wij alles loslaten op het moment dat het mag zijn, zonder dat daar boosheid bij is. En dat is de mooiste test, dat is werkelijk de test om dus uit het oordeel te blijven. Nou dat heeft alles te maken hiermee. Ik weet niet, misschien zijn er mensen die zich morgen willen opgeven voor een dag in A. (plaats), dat zou zomaar kunnen. Of misschien ken je iemand. Die dag die gaat niet door. Want er is bij mij geen moment van tijd (...?) van wel of niet iets te kiezen of uit te stellen er is alleen maar NU. NU in het moment. En dat betekent ook in het moment dat we dat durven te doen en ik durf dat zo te delen in alle openheid, dat kan dus ook gewoon, dan bekrachtig je elkaar in een stukje motivatie om te doen waar het in essentie om gaat. Voordat jullie nou aan mij gaan vragen wat is de reden.

Ik ga jullie dat gewoon in alle openheid zeggen. Ik heb gemerkt in de energie, en dat heb ik ook met hen al gedeeld zojuist, ik heb gemerkt in de energie dat ik de drager ben van het financiële fundament om het centrum overeind te houden. Veel pijn in mijn rug gehad afgelopen tijd. En dan ga ik kijken waar heeft dat mee te maken. Het heeft niks met hun te maken maar met mij. Ik heb een rol kennelijk toegestaan waarvan ik mij ook al een tijdje bewust ben, vanuit liefde en dienstbaarheid om dus door de issues heen te gaan van persoonlijke verstrikkingen om daar ook doorheen te gaan van mezelf en de ander om een groter geheel te dienen. En dan kwam ik dus precies in het stukje valkuil waar de mens ooit ook in terecht is gekomen in een ander proces. Dus vanuit die dienstbaarheid door te kunnen gaan en daarbij voorbij te gaan aan jezelf. Wil ik

gewoon met jullie delen vanuit oprechtheid en liefde.

Want als er iets is wat wij kunnen doen is alles bespreekbaar maken.

We zijn allemaal vrij sprekers. (Er is een brandweersirene hoorbaar) Taaduu taaduu (gelach).

Hiernaast bij de burens hebben we een open dag (bij de brandweer). Dus als je straks in de pauze een rondje brandweer wil maken. Je kunt ook lekker een taartje nemen en zitten we hier. We maken er een hele mooie middag van vandaag.

Voor de mensen die hebben ervaren in zichzelf dat de lezingen de informatie in jezelf he, want we denken vaak het komt door hem, of het is zijn schuld of dankzij hem voel ik mij goed. Nee, alles wat ons gebeurt, alles wat we in onszelf ervaren is dat wat er bij ons aangezet mag worden. En als er dan oordelen komen of afwijzingen of bekrachtigingen, dus ook van aah ik voel mij zo goed door hem of door X. Altijd weer terug naar jezelf, jij bent de creator van alles wat er in jou mag openen. En dat is toch wel de allerbelangrijkste boodschap van alle ET's die welwillend zijn naar de mensheid.

Maar de ET's die zeggen dat ze welwillend zijn maar vanuit een ander veldbewustzijn opereren. Die hebben die intentie helemaal niet, die hebben andere ideeën. Nou daar gaan we vandaag dus nog op in. Ik heb hier een ander plaatje als een fractal/fractaal, dat is in feite een geometrisch veld.

Er is een tijd geweest dat wij dit soort beelden heel goed konden begrijpen, nu nu proberen we te denken van wat betekent het hè. Het is een fractal.

Maar het zijn in feite allemaal uitstulpingen voortdurend van creaties. Dat zijn dan de gulden snede die je in de natuur terugziet. Hoe cellen zich delen.

Hoe gevoelens, geluidsfrequenties, beelden hoe dat zich als het ware ja uitrolt. Wij zitten ergens in een bepaald deel van het universum in zo'n uiteinde (van zo'n fractal uitstulping) daar zijn wij uiteindelijk aanbeland.

En wij kunnen niets anders dan in die vorm, in die boom, bovenin, een nieuwe tak schieten. Phoem. Komt ie hè een knopje uit die boom. En dat is een natuurlijk proces, een proces uit de schepping. Dat is een proces, logisch kosmisch, proces en een logisch hartsbewustzijnsproces dat dat gebeurt.

Dus we gaan gewoon door en hoeveel mensen ook proberen om takjes af te zagen van die boom van creatie. Het zal altijd doorgaan. En dat is het bemoedigende, als je het mij zou vragen wat vind jij nu het meest bemoedigende is het feit dat we dus die boom van het leven zijn, van de Schepping, en dat wij wat er ook gebeurt hoeveel beschadigingen wij ook hebben opgelopen.

Altijd weer, altijd elke seconde, elke nanoseconde van de dag het vermogen in ons dragen om met onze aandacht, aandacht vanuit hier en aandacht vanuit het gevoelsbewustzijn naar de onderdelen te gaan waar wij veranderingen in willen zien. Want wat er nu plaats vindt op de aarde is zo immens groot.

We komen er zo dichtbij en het lijkt alsof het steeds verder weggaat doordat er een tegenbeweging is die steeds krachtiger en sterker wordt en we zitten met onze neus bijna tegen die deur aan. En we ontdekken dus dat er helemaal geen deur is. Dus we gaan gewoon in beweging zetten waar we voor zijn gekomen.

De Kracht van Creatie en Autorisatie.

Ik heb in mijn leven ontzettend veel vreemde, op dit moment vreemd, bijzondere ervaringen die te maken hebben met wie wij zijn in essentie. Dus we vragen ons allemaal af wie zijn wij? Waarom zitten wij in dit model? En hoe kom ik hoe kom ik daaruit? Is er ook een knop waarop ik kan drukken zodat er een luik opengaat en ik gewoon in het veld van licht terecht kom?

Er zijn heel veel vragen.

Belangrijk is om te beseffen dat die wereld er is waar wij vandaan komen. Dat die wereld er op dit moment niet helemaal in compleetheid voorstaat maar dat wij allemaal een stukje drager daarvan zijn.

En ik wil jullie graag een korte ervaring vertellen waar ik daarna een stukje muziek op draai waarin jullie kunnen voelen vanuit jezelf vanuit je eigen gevoel wat dat stukje reis inhoudt naar huis.

En dan spreek ik niet over huis ergens tussen de 1 procent en de 99,999 miljoen procent. Dan spreek ik over echt huis daar waar ons volledige vermogen ligt en vanuit creatie volledig vanuit eigen waarneming bijdrage te leveren aan jezelf en het universum zonder dat er ook maar iets van je vermogen weg is.

Het was uhm, ik denk dat het nu, het is voor mij soms heel lastig om dat terug te halen, ik benoem dat in elke lezing telkens net iets anders omdat ik iedere keer in dat moment zit kan het niet onthouden. Ben ik heel slecht in vandaar dat mijn school ook niet liep.

Dus ik zit in het moment van NU, ik denk een maand of twee geleden kreeg ik enorme prikkeling in mijn hoofd, dat gebeurt vaak maar dit verhaal was twee maand geleden waarin ik met mijn aandacht, met mijn bewustzijn uit dit deel van de hersenen hier naar achteren schoof, hier naar dit stuk gedeelte. En wat er dus gebeurde was dat de realiteit en dat ga ik straks met illustraties aangeven, en dat blijven illustraties, dat ik naar een andere werkelijkheid ging.

Dus ik ging iets anders zien, dus een andere wereld. Ik noem dit altijd een droom in een droom en dat is ook weer een droom waar deze droom plaats vindt. Ik kwam in die grotere droomwereld terecht. En het was heel bijzonder, ik was gewoon thuis bezig. Iets heel totaal normaal maar onbenulligs. Ik was wat aan het opruimen en aan het heen en weer schuiven. En ik kreeg allemaal prikkelingen in mijn hoofd onderin. Dus ik denk ik ga zitten want er gebeurt iets.

En ik ga zitten en ineens krijg ik een enorm zwaartekracht in mijn hoofd. Zo lijkt het, het is het niet hoor. Maar zo speelt het zich af. En terwijl ik in dat zwaartekracht, heel zwaar aantrekkingskracht terecht kwam trok ik weg uit deze realiteit en kwam ik gelijk ontvouwde zich een compleet andere realiteit.

En wat voor een realiteit was dat, een prachtig mooi, ja het lijkt sprookjesachtige omgeving. Met hele mooie grote gebouwen, grote huizen. Noem het maar even villa's.

Wij in deze realiteit is dat alleen als je een goed inkomen hebt en je hypotheek kunt afsluiten of je hebt geld geërfd. Maar in die realiteit is dat gewoon opgebouwd vanuit de wezens de mensen die daar leven en ik liep daar door dat gedeelte heen. In de natuur, waren grote bergen achter en waren allemaal bomen en ik loop zo door dat bos wat vrij open was, ik kon het pad ook zien en ik kijk zo naar die huizen, de een was helemaal gebouwd van wit, was helemaal in het wit gemaakt zoals de muur, anderen waren helemaal van een soort twinkend zandsteen

gemaakt.

Was net als een sprookje, zo gedetailleerd veel gedetailleerder als deze realiteit, en ik ruik de geur (op de achtergrond van de opname te horen een krakend geluid van deur die open of dicht gaat), ik ruik dennengeur. Ik zie ook dennenbomen, ik ruik ook appels, er zijn ook appelbomen. Dus al die gevoelens, al die geuren en zo die kwamen binnen en ik loop daar zo doorheen en ik zie een hele lange weg naar een berg toe gaan.

En ik loop dat pad af en ik denk dat het een wandeling is geweest van nou een minimaal halve dag. En ik was daar echt ook alleen (op de achtergrond van de opname te horen een krakend geluid van deur die open of dicht gaat), er waren wel mensen om mij heen maar ik was AL-één.

Dus ik was helemaal in mijzelf en met mijzelf in verbinding met alles wat er was en ik maak die tocht en het was een hele mooie tocht, maar ik voelde wel die tocht die gaat naar het einde van de wereld van dat stukje realiteit. En ik besloot om die toch gewoon af te maken. En ik ging door de bergen heen en ik kijk naar beneden, iedere keer als ik een stuk had gelopen keek ik naar beneden en zag ik de huizen in dat bos weer een stukje lager. En ik dacht nog opmerkelijk als je maar 10 meter omhooggaat wat een hoogteverschil je krijg hè.

Dat je dan zo overal overheen kunt kijken. En ik loop daar dus zo in de volledige vorm van Martijn. En ik kom uiteindelijk na een hele lange wandeling bovenin in een heel groot bergachtig gebied uit. Was ook koud. Weet nog had ook de overweging gehad van zal ik teruglopen, maar ik voelde nee ik moet hier heen. Ik moet hier gewoon langs lopen. Dit is iets heeft zo fundamenteels te maken met waar we mee bezig zijn op de aarde.

En uiteindelijk kwam ik boven in een rotsachtig gebied. En die rotsen die waren gewoon groen zoals de bossen. En ik kom daarboven en ik kijk zo om mij heen en ik zie zo een groot landschap op mij heen. Allemaal bergen, gewoon net zoals hier op de aarde. En ineens zie ik dat er een gat is in een, in die berg bovenin in die rots. Vrij groot gat, en ik kon ook zien dat dat bewust daar zat en nodigde mij in feite ook uit om te komen. Er werd niks gezegd maar ik voelde van o hier moet heen, en ik loop dat gat in.

En ik loop naar binnen en ik zie een vrij grote hal. De helft van deze ruimte een hal die opgebouwd is uit een gewelf met een trap zoals je dat zou zien in een rijtjeshuis. Haha heel leuk. En op dat moment realiseer ik mij van goh wat grappig dat al die informatie onttrokken wordt uit mijn brein, he want daar komt het vandaan, referentiepunten worden opgehaald om daar een betekenis aan te kunnen geven. En ik denk als dat een goede referentie punt is moet ik ook over die trap kunnen lopen. Dus ik besluit dit is een stevige trap en ik loop naar beneden en ik ben zo die trap af gegaan. Kwam geen einde aan die trap allemaal verdiepingen. En helemaal niet een droom helemaal helder. 100% wakker.

En uiteindelijk kom ik steeds dieper en verder beneden. En in elk stuk was er weer een andere energie. Sommige stukken roken heel erg naar stinkende juttten. Brr dat stinkt verschrikkelijk. En zo kwam ik door allerlei lagen heen en uiteindelijk kwam ik helemaal beneden uit. In een hele mooie hal, in een woonruimte, maar het was een hal. Waar allemaal spullen staan zoals wij dat ook zien.

Maar best van 500 jaar geleden, zo oud denk ik, maar heel eenvoudig, de energie die daar was hoorde heel erg bij hoe wij nu in ons bewustzijnsproces zitten.

En ik kijk zo om mij heen en ik zeg zo hardop van Goh is hier ook Iemand? Of ben ik nu helemaal voor jandoedel naar beneden gelopen? **Gewoon zo, dus probeer**

je ook goed te beseffen dat als wij meer vermogens krijgen en we krijgen toegang tot andere frequentie velden dat je dat ook heel erg kunt doen op een feitelijke manier.

Dat het niet alleen maar lichtvelden hoeven te zijn maar daar liggen onze uitdagingen. En dat niet alleen maar entiteiten worden gezien maar dat je ook gewoon mensen tegenkomt. Dat je gaat ontdekken dat entiteiten niet eens bestaan. De interpretatie is van wat we er nu van denken.

En zo gaat die deur langzaam open, een houten deur, die echt als een houten staldeur eruitzag. Die gaat zo open. En ik kijk zo naar binnen en er komt een mevr. aan in hele mooie kleding, in aparte kleding. Van allemaal kleuren en van (..?) maar met een soort zak over haar hoofd en daar twee openingen in en de mond kon ik ook zien maar een klein stukje. En door dat kleine stukje niet helemaal zo maar een klein stukje kon ik zien, en ik zag het aan de ogen ook, ik zag het aan de hele figuur want het was duidelijk te zien dat het een vrouw was.

Maar aan die mond kon ik zien van ohw dit is iets leuks.

Dus ik kijk en ik vraag aan haar van goh kun jij mij vertellen wie je bent en waarom je hier bent. Nou zegt ze, zou het misschien een goede vraag zijn hoe jij hier bent. **En op moment dat dat gezegd werd voelde ik en hoorde ik dus de stem van iemand die ik goed heb gekend en die in januari 2013 over is gegaan.**

En ik zeg ben jij het L. (naam)? En ze zegt ja maar natuurlijk dat hebben we toch afgesproken. Zo zei ze dat letterlijk afgesproken. Precies met de stem zoals op de aarde. Ze pakte met haar handen die zak en ze trekt hem eraf waarbij hij nog blijft hangen aan haar oor waar bij ik moet lachen want dat is typisch iets voor L. (naam) want zo heb ik haar gekend dat het niet in één keer gaat maar zo blijft hangen (...?) ze kijkt me aan met die mooie blauwe ogen en ze zegt wij hebben iets afgesproken en dat gaan we doen ook. En wie is L. (naam). (Dan wordt er een stuk over L. verteld welke vragen ze o.a. hier had door Martijn.....)

Nachtenlange gesprekken gehad en het ging over de warrior of truth. Ja dus de strijder van de waarheid. Zonder dat je precies weet wat dat hoeft te zijn maar dat je ervoor gaat.

Überhaupt dat gevoel, ik laat mij wat er ook gebeurt niet van het pad afduwen. En ze had ook zo'n lange zwarte jas aan, die je ook in de film van de Matrix ziet. Ik noemde haar ook heel vaak Trinity. Hele mooie vrouw ook, en zij is afkomstig uit het Pleiadische bewustzijn.

Dat wist zij, en we hebben daar zoveel gesprekken over gehad. Maar zij heeft mij heel veel geïnspireerd om met deze informatie ook naar buiten te gaan. En toen zij plotseling een soort in vier jaar tijd een verstoring kreeg in haar fysieke gesteldheid. En dat is een heel heftig maar ook heel mooi proces geweest hoe het is gegaan. Hebben we wat afgesproken. Van oké, het moment dat het zo is dat je bezig bent Martijn laat het weten of de route waar jij hebt over hebt en waar ik het over heb of dat de route is die er ook is. Want het zou zomaar kunnen dat er wel een miljard routes zijn en dat we het alleen maar over die ene hebben. Ik zeg oké, het zou fijn zijn als die ene in ieder geval bevestigd wordt.

En het is niet valideerbaar, het is puur wat ik je vertel.

En wat er gebeurde in dat moment, en dat ze ook nog een keer bij mij is geweest in een volledig fysieke vorm. We hebben gecommuniceerd, ze hebben mij meegenomen uit de achtlagen, die door elkaar heen lopen als een netwerk van controle. En daar zijn we samen in terug gegaan en bij de laatste laag bleef zij

achter. En hebben we afscheid genomen, dat was een heel mooi supermooie ervaring. Waarin zij mij dingen liet zien die ik echt niet kon weten en zelfs liet vasthouden waren harten van kristal gemaakt niet gepolijst maar helemaal gekristalliseerd.

Ik hielt het vast en ze zeg dan leg ik het nu in de tuin, want haar huis was er op dat moment nog, ze zei en dan zal D. (naam) dat is haar zus een Friese naam natuurlijk. Zal die steen vinden zodra zij de spullen in de tuin opruimt. En dat is ook gebeurd. Twee maanden later mailde D. (naam) mij van Martijn ik weet niet wat er gebeurd is maar ik ben bezig in die tuin, die is helemaal groot aangelegd met bossen en ze zegt en ik ben op een hart op een kristal terecht gekomen en bij het uitgraven daarvan was het een hart.

En ik weet één ding dat ik jou moet contacten omdat jij weet wat dat is. Want ik kreeg een droom, want L. (naam) vertelde mij neem contact op met Martijn hij kan het je vertellen.

En dat is het hart van de creatie en autorisatie. Dat is de Kracht dat er achter en door deze matrix heen altijd contact is met alle wezen hier die ons lief zijn.

En in het moment dat ik in die hal was, in die berg. Zei ze tegen mij de deur staat open, zoals ze dat altijd zo leuk zei, en jij kan erin, zo zei ze dat.

We hebben elkaar even nog gedag gezegd in de ogen, want we hebben elkaar niet aangeraakt maar ze zei ga maar ik sta hier en kijk maar wat je ziet.

En ik maakte een reis, ik ging door die tunnel heen, was een heel groot gewelf, die deur ging open en ik ging door die tunnel heen en het waren allemaal vibratievelden van kleuren en prachtige gevoelens.

En hoe meer ik daar doorheen ging, hoe heftiger de gevoelens tegenovergestelde ook werden. Dus die liefde die werd geduwd door angst. En nog dichterbij kwam ik in de kracht uit aan het eind stuk van de tunnel zag ik allemaal kleuren en groen en blauw en ik wist nou kom ik thuis. En dat is niet thuis in die realiteit maar dat is de oorspronkelijkheid en ik herken dat omdat ik daar vaker ben geweest volledig bij bewust zijn.

En ik loop daar doorheen en ik word aangevallen door enorme krachten om mij tegen te houden. Om (...?) dat veld in beweging te zijn. Maar ik ging door, ik ging door. Het was heftig, het was pittig. En alle oordelen die er over mij werden geveild op deze aarde werden daar door die krachten door de matrix rrrats tevoorschijn gepakt en met een enorme kracht in mij gegooid boem. Poging tot ontmoediging. Om je proberen tegen te houden, en ik was totaal niet vatbaar omdat ik gewoon voel van alles mag er zijn. En ik liep door, en uiteindelijk kwam er een trilling die, vibratie trilling, was een soort watertrilling. Water.

Ik heb daar ooit wel eens in een lezing over verteld over een god van het eeuwige en soevereine, het reine water. Ik liep door, het was een sproei, het was een laag van water met allemaal kleur. En ik loop daar doorheen en terwijl dat over mijn gezicht gaat. Mijn oren ging als een slow motion zo, ik ga met mijn hoofd erdoorheen, en bij het voorbijgaan van mijn oren was al het geluid wat wij hier op deze aarde horen. Denken te horen. In dat moment detecteerde ik dat het niet van buiten kwam alles wat we hier ervaren maar dat het van binnen kwam. Kwam ik in de realiteit van onze oorsprong en onmiddellijk kwam het echte geluid van buiten, onmiddellijk, en het was in kleuren en klanken. Als ik zeg het was van engelengezang en het zingen van de aarde, het zingen van alle volkeren die ons lief hebben. Die voelde en die hoorde ik daar. En ik ging ogenblikkelijk legateren.

Whoem en ik werd gelijk opgetild. En ik werd geraakt met mijn bewustzijn, wat niet mijn hart is, maar in de kern van mijn systeem.

Waardoor ik een update kreeg en toen keek ik om en toen zag ik L. (naam) aan het einde van die tunnel en toen zei ze je mag wel blijven. Ik zeg ja dat weet ik en ik kom eraan. Toen zegt ze je zal eens een keer doorzetten. (gelach) Maar dan voor de grap he. En ik ga terug, en ik ga door die tunnel heen. En die tunnel werd steeds dichter. Ze wilde mij er eigenlijk niet meer in hebben.

Maar ik vind dat ik het recht heb, net als iedereen in het bewustzijnsveld van alles was is om te kiezen wat nodig is. Want er is namelijk niet een god buiten onszelf die zeg want nee jij bent gekomen voor dit. Boem. Nee. Dat is allemaal niet waar. Wij komen vanuit ons veld om te doen wat vanuit onszelf dienstbaar is en vervolgens kunnen we dat meegeven aan alles wat is.

En ik ging terug naar haar en in dat moment gaven we een knuffel ik hield haar vast en ze zei mag ik je nou eens een echte knuffel geven? Ik zeg ja en ze vloemde met haar veld helemaal dwars door de intermoleculaire ruimte in en ze ging dwars door mij heen, in mij. Maar dat was omdat ik toestemming had gegeven, en ze liet zien van de kracht van wie wij zijn in essentie. Ik kan jullie dat niet vertellen alleen door het met woorden te vertalen gaat er een hollogram achter de kracht van het woord in beweging bij jullie zelf. En ik heb daar een muziekstukje van drie minuten wat de reis laat horen in essentie en voelen in essentie waar wij nu zitten, welke reis wij hier op de aarde maken. En hoe zuiver, hoe krachtig die route is terug naar de essentie van wie wij zijn. Dat wil ik graag even aanzetten.

[Muziek]

(00:29:30 minuten)

De mensheid wordt geroepen binnenin zichzelf om alles te laten gaan wat we ooit hebben geleerd. Om werkelijk in het pad van onze interne wezenlijke liefde te kunnen komen. Geen prikkels van buitenaf, en dat is de grootste opgave.

En ik ben heel dankbaar dat er heel veel mensen zijn in Nederland, duizenden die hieraan toe zijn in zichzelf. Blijf vooral bij jezelf en laat lekker los wat andere mensen denken. Laat lekker los wat Martijn verteld. Het gaat om die essentie.

Want we zitten in een moment waarin alles open mag gaan en de mensheid wordt geroepen, wij als zielen, in dit lichaam worden geroepen, om ergens te durven onderzoeken of er ergens in ons nog een klein vonkje is om iets open te zetten van ongekende waarde.

We zitten nu op een heel belangrijk punt. Waarin de mensheid als het ware als een netwerk van bewustzijn uit elkaar getrokken wordt waarin de verschillende levels tegelijkertijd zelf even hoog maar verschillende frequenties in dat bewustzijn met verschillende doelstellingen naar voren komen. We zullen uitgedaagd worden door onszelf en door anderen om in ons neutrale veld te kunnen blijven.

We zullen uitgedaagd worden om in een oordeel terecht te komen van of van jezelf of het liefst van die van een ander. Dat je meegaat daarin en dat zijn allemaal pogingen. Die zolang de mensheid hier is ondernomen worden om te zorgen dat de mens blijft haken, met dat ene kleine minuscule haakje, in overtuigingen waardoor die eeuwige loop die is ontstaan blijft bestaan collectief. Wat niets zegt over wat jij zou kunnen

upgraden vanuit de kracht van liefde en creatie.

De doelstelling is om onze gouden sleutels, die hoeven we nergens te zoeken, dat zijn we. Om die in het slot te durven steken van zelfbekrachtiging. O.a. de doelstelling, en ik noem ze altijd op omdat het echt hoort bij een lezing om die gecompriemd weer te geven, overzicht creëren binnen onszelf binnen de overeenkomsten tussen de huidige maatschappelijke realiteit waar we op dit moment wereldwijd mee te maken hebben en de voortdurende pogingen om onze kracht en autoriteit buiten beeld te houden.

En een andere doelstelling is, dat jij mag beseffen dat jij de sleuteldrager bent, een deel van die grote oorspronkelijke realiteit, dat jij daar de sleuteldrager van bent.

En dat is heel belangrijk, zonder dat we precies weten wat dat betekent, want het denken waarin we hier terecht zijn gekomen is niet onze oorspronkelijkheid. Kunnen we ergens opzoek gaan door het gewoon aan te nemen in onszelf, stel dat dat zo zou zijn, wat dat dan ook betekend.

Vraag: jij zegt jij bent de sleuteldrager, bedoel je dan alle mensen?

Martijn: alle mensen. Nee, dat is voor de mensen die dit lezen. (Gelach). En dat zouden alle mensen kunnen zijn. We hebben een heel belangrijke taak. En die taak die ligt nu We hebben een heel belangrijke taak. En die taak ligt nu echt gefocust op onszelf. Wat willen wij veranderen als wij een (...?) noemen? Tweede doelstelling, samenvoeging van gebeurtenissen, überhaupt, met daarin de boodschap om het huidige aardse paradigma, dus ook maatschappelijk gezien, van realiteit en samenleving te doorbreken en op een menswaardige wijze te brengen naar een menswaardige samenleving.

Wat er in heel veel mensen nog steeds huist vanbinnen, op basis van overtuigingen en gevoelens van oeh, maar dat moet ik nog net niet helemaal loslaten, dat stukje. Dat is ook goed, hè? Maar het betekent wel dat je er daardoor helemaal niet vrij van bent, van dat stukje. En wat zo belangrijk is, is dat veel mensen gaan zitten in het stuk van oké, het is er allemaal, er is liefde en kracht, ik weet het, ik heb het gezien, ik heb het gevonden, en nu is het voldoende. Dus dat is echt voldoende om de wereld te healen.

Maar niets dan dat is minder waar. Wij hebben echt iets op deze aarde echt fundamenteel in beweging te zetten. En dat kan op heel veel verschillende manieren, maar de belangrijkste stap is dat je eerst durft te beseffen dat dat niet per se hoeft te gebeuren door iets te doen.

Dus ik zeg aan de ene kant dat je het niet hoeft te doen, en aan de andere kant dat er wat te doen is. En daar kom je alleen doorheen als je eerst in het proces durft terecht te komen dat alle aannames van wat je hebt geleerd, dat dat eigenlijk mindprojecties zijn in ons, om ons een kant uit te duwen waar we helemaal niet hoeven te zijn, op basis van overtuiging, waardoor wij met oude leren en oude protocollen blijven opgeschreven

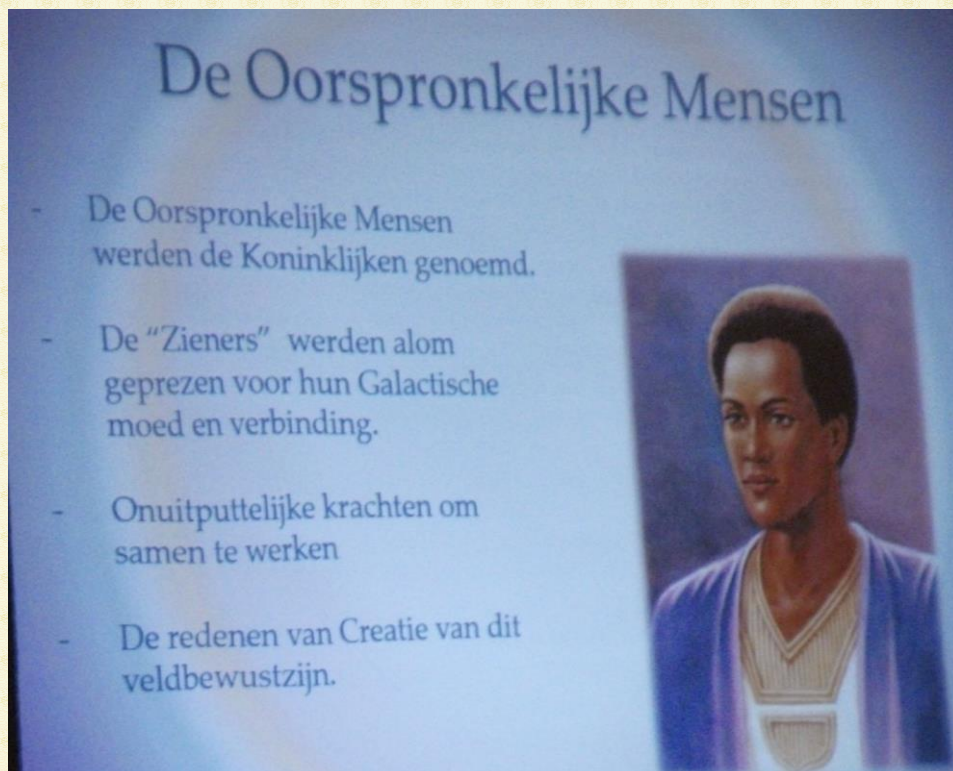
zitten en daardoor de kracht van wie wij zijn in onszelf nog steeds niet open kunnen zetten.

De oorspronkelijke mensen, dat is waar het vandaag over gaat. Dit plaatje ga ik voor niet weer helemaal uit te leggen, want dat hebben we natuurlijk al een aantal keer voorbij zien komen. Maar het is wel de essentie van deze lezing. Wij allemaal zijn afstammelingen van een veld waarbij met elkaar ooit in een volledige heelheid hebben gefunctioneerd. En met dat veld zijn we nog steeds in contact. Nog steeds.

Het is alleen wel zo dat er verschillende versies mensen op de aarde rondloopt.

En dat is zeggen sommige mensen best gevaarlijk als je dat zegt, want er waren ook mensen in de Tweede Wereldoorlog die dat riepen. Dus dan worden die parallellen naar voren gebracht. Ik zeg, er zijn grofweg twee soorten mensen.

Dat heeft te maken met het bewustzijnsveld waar we op dit moment ook hiervoor zijn en waarom de mensheid ooit is gecreëerd.

Ik wil daar een klein stukje uitleg over geven in aansluiting op wat hierna volgt.

De mens is een product, laat ik het maar even heel kort en simpel benoemen, een resultaat van het bijeenbrengen van 12 super geavanceerde rassen die als meesters zeg maar van dat domein, zo worden ze dus niet gezien, zo noem ik het nu maar,

want er is alleen maar gelijkwaardigheid, maar die het meeste vermogen in zich hebben om met allerlei andere frequentievelden tegelijkertijd in contact te kunnen zijn, dus niet alleen maar niet zoals wij, maar met miljardenvelden tegelijkertijd, die 12 beschavingen zijn bij elkaar gebracht en hebben een nieuw soort beschaving gecreëerd.

En dat is de mens geworden.

En in de mens, in dat fysieke lichaam, wat er niet zo uitziet zoals wij dat nu kennen, maar een hele andere, veel groter energievorm heeft, zitten alle codes en alle processen en alle histories en alle vermogens en alle ervaringen van alle andere lagen van die 12 bewustzijnsvelden, maar per superrassen zitten miljarden andere rassen daar ook mee in verbinding. En al die ervaringen en vermogens zijn samengebracht in een lichaam.

En dan ga ik een stapje verder.

Het gaat niet zozeer alleen om het lichaam, maar wat er gebeurd is, is dat er door al die miljarden frequenties, en dat zijn radiozenders, het universum bestaat, het geometrische velden, door dat bij elkaar te brengen, is er een nieuw veldbewustzijn, een dimensie zou je het al kunnen noemen, ik noem het liever een veldbewustzijn, is er ontstaan in het scheppingsveld überhaupt.

Dus het is niet zozeer dat het daar is bij die ster of bij die planeet, maar dat dat veld zich voltrekt en letterlijk door al die andere lagen heen aanwezig is.

En dat is de thuisbasis, het frequentiefeld, waarin het lichaam, wat dus gecreëerd is door die 12 superieore rassen, waar die lichamen in kunnen functioneren, in dat veld.

En er is iets gebeurd waardoor de mens uit dat vermogen is gestapt, eigenlijk van binnenuit.

De 12 superrassen hadden als eerste de keus, het is geen keus hoor, maar zo denken we nu, ik vertaal het even naar hoe ik het nu zie, om in die lichamen te incarneren, vrije wil, en dat deden vele miljoenen en miljarden.

Dus het menselijk ras werd beziel.

Het menselijk ras kent dus niet eigen evoluties, kent geen eigen historie, het is gebaseerd op al die ervaringen van al die andere wezens. En de mens is gecreëerd om het volgende.

Voordat de 12 rassen bij elkaar kwamen, is er meer dan een hele lange tijd geleden, ook een menselijke soort gecreëerd.

En dat is een oorspronkelijk mens, versie 1.0. Wij zijn feitelijk versie 2.0. En die is ontstaan uit negen verschillende rassen.

En dat doelstelling van dat ras is hetzelfde doelstelling als waar wij nu mee te maken hebben, en voor gecreëerd zijn namelijk, dat er twee verschillende frequenties zijn, grofweg, in het universum, waar geen contact mee is met het ene veld wel, en het andere veld niet.

Alles is energie, alles is een bubbel van trillende moleculen en lichtdeeltjes, alles is resonantie.

Zo kunnen we het omschrijven. En wat er aan de hand is, is dat er, ik maak nu even onderscheid tussen iets wat niet een onderscheid is, maar anders kunnen we niet op dit moment naar voren halen.

Er is een veld, en dat veld, dat werkt als volgt. Een bewustzijnsfrequentie, een bubbel van energie, waar triljarden realiteiten dwars doorheen lopen.

Elke realiteit is gescheiden van de andere realiteit. Het speelt zich wel allemaal in hetzelfde bubbel van energie af.

Dat is het bewustzijnsveld van schepping.

Triljardende frequenties lopen dwars door elkaar heen, en die frequenties, als je daarop in zou tunen, door middel van je vermogen, je zou met je lichaam en je ziel compleet daarin kunnen switsen, dan zou je zo in dezelfde omgeving zijn, feitelijk, alleen het wordt anders vertaald, dus de energie wordt anders opgebouwd.

En die energie is er nu ook, alleen we nemen het niet waar, dus wij zitten vast op één lijntje. Dat veld, dat bestaat bij de gratie dat er miljarden en triljarden beschavingen zijn.

Dus in frequentie 721 miljard 321, in die frequentie, in die laag, zijn net als in dit universum 10.000 miljard sterrenstelsels.

Waarbij elk sterrenstelsel minimaal 4 miljard beschavingen kent, per frequentie.

Dit is ook wetenschap wat ik hier opnoem, want dat wordt nu ook allemaal aangetoond. Dat komt echt allemaal naar buiten toe. En in één frequentie veld hebben we dus te maken met een ongekend stuk historie en toekomst.

Al die miljarden frequenties worden belichaamd door al die miljarden en triljarden beschavingen. En dat hele veldbewustzijn, zoals ik het nou wilde

zeggen, waar al die triljarden lagen zitten, die dwars door elkaar heen lopen, daar is elke frequentie is dus een golflengte. En die golflengte kun je uitdrukken in een toon of een kleur of een klank. En die zou je ook kunnen omzetten in een geometrisch veld.

Dat is één op één.

Wat is er zo bijzonder aan het veld?

Wat bijzonder van dat veld, dat is het scheppingsveld waarin alles ontstaat vanuit de wezens die daarin leven. Dus al die gigantische hoeveelheden beschavingen die daarin leven, leven vanuit hun gevoelscreatie in verbinding met al die verschillende beschavingen in hun eigen frequentie veld.

Die vermogens hebben ze in de DNA's, zoals wij dat nu zien, maar een enorm beperkt begrip is met hoe dat in elkaar steekt.

En hebben met elkaar contact. En in elke laag hebben al die wezens met elkaar contact. En al die lagen met elkaar hebben ook contact met elkaar.

En al die lagen worden gevoed voortdurend door die wezens die erin leven.

Ik noem het het veld van the force field of creation.

Alles wat daar gebeurt, gebeurt vanuit het veld van creatie van die wezens.

Die wezens komen dus vanuit het leven van hun dienstbaarheid. En alles wat zij daar doen, doen ze op basis van intensie, dienstbaarheid. Is er iets nodig om een ander te helpen of te ondersteunen? Of is er iets nodig om in je eigen beschaving iets te ontwikkelen?

Dan gebeurt dat op basis van de werkelijke noodzaak en de behoefte, maar ook vanuit plezier en vreugde, hoeft niet altijd noodzakelijk te zijn.

En dan wordt het gecreëerd.

Dan kan het ook technisch zijn, technologisch zijn, buiten zichzelf, of het wordt gecreëerd op basis van kracht van mind over matter of heart over matter.

Dat iets gewoon wordt bedacht.

En dat is een veld. Al die wezens, al die miljarden en triljarden frequenties, zitten met elkaar in het trillingsveld. En alles wat gecreëerd wordt, is direct Bloeff in de database van de officiële akasha kronieken van het universum aanwezig.

En elk bewustzijnsveld, elke beschaving, heeft het volledig recht, zonder enige toestemming nodig, om dat zo in te kunnen loggen en die informatie eruit te kunnen halen.

Dat is een veldbewustzijn waar alleen maar pure harmonie is. Dat noemen wij dan een paradijs. Een paradijs is één deurtje van een gigantische wolkenkrabber die geen einde kent. Dat veld is dus een veld van creatie.

En dat veld op zich is zo'n krachtig veld, dat het wordt aangeduid als een goddelijk veld door de mensen hierop aarde.

Wij hebben nu op dit moment niet het vermogen om het in een ander context te plaatsen, want het is veel meer dan zo eenvoudig dan dat ik hier zeg. Het is alleen maar een prikkeling om dat te onderzoeken. En al die wezens leven in een goddelijke schepingsveld. Dit is veld één.

Dit duurt tien minuten, die andere duurt twee minuten. Het andere veld, veld nummer twee, is net zo krachtig als dat veld van creatie. Het veld heeft niet minder vermogen, het veld heeft alleen een andere werking. Daar werkt het andersom.

Alle wezens die in die velden leven, al die wezens die daarin geupgrate worden, spiritueel, maar ook technologisch, die voeden niet dat veld, maar het veld voedt hen.

Hoe kan dat nou?

En dat veld, dat noemen ze ook wel het kunstmatige veld, dat is het veld waarin dus de kracht vanuit het wezen niet de basis is van het stand houden van dat veld, maar daar is dat veld, dat kunstmatig veld, wat die wezens helpt en te ondersteunt om te evalueren.

Met als voorwaarde dat die wezens, en er zijn heel veel wezens in dat veld die uit het andere veld komen, dat die wezens hun vermogen van schepping moeten inlijven. Heel simpel gezegd.

En nu komt de grote grap, er zijn helemaal geen twee velden. Dat is één groot veld van bewustzijn, en die twee velden waar ik het over heb lopen gewoon dwars door elkaar heen, en dat zijn dus echt ontelbare hoeveelheden, dimensies, parallele realiteiten, schepingsvelden, en die lopen dwars door elkaar heen.

En waar de mens van oorsprong voor is gemaakt, is omdat er een bewustzijnsveld nodig is, die tussen beide velden kan navigeren, in beide velden kan zijn, zonder een oordeel, en alle wezens die in het ene veld verstrikt zijn geraakt van kunstmatige intelligentie, om die wezens te ontsmetten, ik ga het heel simpel zeggen, en uit een vonk van kracht die opgebouwd is uit al die superrassen, zodat die wezens langzamerhand zichzelf terug kunnen evalueren naar het proces van waar ze eigenlijk vandaan komen, en ook vervolgens om zonder een oordeel te hebben, ook wezens die in het

scheppingsveld recht zijn gekomen en niet meer daarin willen zijn en terug willen naar hun veld van bewustzijn, om die wezens ook weer dienstbaar daarheen te geleiden.

Waarvan de uitkomst voortdurend is tot op de dag van vandaag, dat wezens die in het scheppingsveld zijn gekomen en opgebouwd zijn uit een kunstmatig veld, uit zichzelf nooit meer uit het scheppingsveld willen.

Dit is waar de mens voor is gemaakt.

In de eerste versie, waar de mens werd gebouwd uit negen superieure beschavingen, en in feite zijn er dus niet negen, maar zijn er te miljarden, maar daar liggen die ervaringen in, dat menselijk soort, die beschaving, die is verstrikt geraakt in de artificial intelligence, in een matrix die ze weergaan niet kent, en die mensen zijn uiteindelijk volledig overgenomen.

Tegenwoordig worden ze de Anunnaki genoemd.

En daarom is oordeel-loos zijn zo belangrijk.

Wat er nu gaande is, is dat een groot deel van die hele Anunnaki dynastie die nog steeds in dat veld zit van die kunstmatige intelligentie, en dat er een nieuw soort is ontwikkeld, eenvoudig gezegd, versie 2.0, die de bedoeling en doelstelling heeft om steeds te doen waar het om gaat, namelijk in het goddelijke bewustzijnsveld, om de autoriteit vanuit de kracht van essentie en waarheid te brengen, dat wezens keuzes hebben, zelfs als we hun kracht hebben weggegeven aan het demonisch veld, zo maar gezegd, dat je altijd de keuze dient te hebben om überhaupt een keuze te kunnen maken, en dat is waar wij hiervoor zijn gecreëerd, en dat is waar wij hebben, simpel gezegd, hebben gekozen om in dat oorspronkelijk lichaam, als E.T.'s en sommigen als mensen, hier op de aarde aanwezig te zijn om bij dit gigantische event betrokken te zijn, je dienstbaarheid in te zetten.

En zie hier met de gebakken peren in Renkum in de kapel (gelach).

We zijn nu in een realiteit waarin we te maken hebben met onvoorstelbare werkelijkheden die we niet te zien krijgen, wordt finaal buiten beeld gehouden, de kunstmatige intelligentie is deze realiteit ook binnengedrongen en probeert de mens in deze fase ook over te nemen, in het ene stukje procent wat we tot nu toe nog over hebben van ons vermogen.

Een deeltje van de Anunnaki groepen zijn daar uitgekomen. Na vele evoluties en heel veel onderzoek en heel veel inspanningen is een groepje Anunnaki vrijgekomen uit dat veld en is in het scheppingsveld teruggekomen.

We praten op een heel klein percentage, dat zijn dus mensen die ontsmet zijn, zagezegd. En die mensen zijn ook weer geïncaneerd in het menselijk bewustzijn hier. Die mensen, die dragen die ervaringen in zich wat er is gebeurd. Is dit te volgen? Ja.

Die dragen die ervaringen van de ontsmetting. Dat heb ik ook meegemaakt.

Dus ik weet wie de **Anunnaki** zijn, omdat ik zelf ook in het proces heb gezeten.

En alle mensen die het niet weten, maar die daar wel mee bezig zijn, hebben een hele grote factor van 99,99% dat ze deze hele route ook hebben afgelegd. Dus dat zit heel diep. Dus op basis van een ervaring.

En wat er nu aan de hand is, is dat de mens, grotendeels van de mensheid, nu in die 99% realiteit zit van kunstmatige intelligentie, waar totaal andere wetten zijn, en we zitten nog steeds met een deeltje van onszelf in verbinding met het scheppingsveld en we zijn aan het onderzoeken met elkaar, hoe kunnen wij in ons leven, hier, vreugde ervaren, vrijkomen van allerlei indoctrinaties, manipulaties, spanningen, pijn, allemaal prikkels van buitenaf.

Dus altijd een uitdaging.

Hoe komen we eruit?

Heel simpel gezegd is dit een startfase geweest waar we nu beland zijn. En we kunnen ons het allemaal met ons verstand en met ons gevoel voorstellen dat het veel groter is dan wat ik hier vertel.

Dus dit is een zandkorreltje die ik op til in een oase, van een gigantische kustlijn, en dan proberen, ik noem het één zandkorreltje, proberen we iets in beweging te zetten, en precies dat is nodig.

Dus we zitten in een punt waarin wij, als wezens, nu zijn beland, waar we uit kunnen.

En dat kan alleen door met elkaar samen te werken, en door in jezelf te onderzoeken, van wat gebeurt er op deze aarde, allemaal aan modellen wordt er allemaal gelanceerd, om de mens weg te houden bij zichzelf.

Als ik spreek over demonische, dat noem ik bewust, demonen, demons, bestaan helemaal niet. Dat is iets wat wij ervan hebben gemaakt. Wij ervaren die krachten misschien zo nu en dan, maar je kunt ook zeggen dat dat op dat moment een aanwezigheid is uit het kunstmatige veld wat zich letterlijk laat zien. Dat gebeurt.

En als we daar wat groter naar kijken, niet vanuit de context van wie we nu zijn, maar wij kijken in het grotere daarnaar, dan kunnen we ook zeggen, dus al die modellen die hier op aarde zijn, al die oorlogen die er ook zijn, de situatie in Syrië en Oekraïne, alles eigenlijk wereldwijd, dus niet alleen daar, overall is het gaande, dan is dat een voortdurende poging om die mensheid eigenlijk uit het gevoel te willen houden. Een gevoel van oorspronkelijkheid. Deze beschaving, de akkah beschaving, daar heb ik het

ook al eens eerder over gehad, die hebben dezelfde processen meegemaakt. Zij het niet zo in de heftigheid als wij, omdat zij niet, die beschaving die 100% menselijk is, niet gecreëerd is met dezelfde doelstelling als het menselijk oorspronkelijk potentieel.

Dat is ook waarom ik in die lezingen steeds naar voren laat komen, dat het gaat om herstel en het behoud van het oorspronkelijke erfgoed. En dat erfgoed is dat wij nergens bang voor hoeven te zijn. We zijn toch speciaal gemaakt om alles te kunnen belichamen wat er is.

En precies daar liggen de grote pogingen om de mensheid weg te houden. Je moet daar niet mee bezig zijn, want dan kom je donkere krachten tegen. Of, je moet daar juist heel erg mee bezig zijn, want dat is de enige plek waar je liefde ontmoet. Wij staan in het centrum van alles wat is, nu nog steeds, en er wordt alles uit de kast gehaald om de mensen daar een beetje in te ontmoeden. Dat lukt niet. Simpelweg omdat we er zijn.

Nou, die akkiah beschavingen hebben heel veel oorlogen net als op de aarde overwonnen. Ontzettend veel. En wat ze hebben gedaan, is een planetaire instelling opgericht. En wat bedoel ik daarmee?

Dat is globaal neergezet en dat ging niet zonder slag tot stoot.

Instellingen opgericht om belangen te borgen vanuit het veld hier waar het om gaat, eenheid en harmonie te creëren. En deze vanuit een wetgeving hebben ze uitgewerkt en geïmplementeerd in de samenleving. En wat is dat voor iets, die wetgeving? Mensen proberen daarbij weg te vluchten.

Bij wetgeving, ja, nee, moet je niks mee te maken hebben.

Het gaat er maar over alleen maar met elkaar (...?), en dan is het opgelost.

Ik had een paar dagen geleden een gesprek met een jurist. En toen zegt de jurist tegen mij, ja, meneer van Staveren, dat kan niet. Dat staat in de wet dat dat niet kan. Ik zeg, waar staat dat? En hij pakt natuurlijk een dik boek. Hij pakt het boek en staat zo te bladeren. Ja, hier is het, zegt hij. En hij legt het boek zo neer.

Hij zegt, daar staat het, meneer van Staveren. Daar stond het al. Het stond er echt. En ik kijk daarin en ik vraag aan hem, hoe voelt dat voor u?

Dat u zegt dat iets niet kan op basis van wat daar staat. Toen zegt hij, daar word ik niet voor betaald. Ik zeg, en als ik u nou eens veel meer ga betalen om te doen wat daar niet in staat. Toen zegt hij, dan zal die wet eerst uitgevonden moeten worden.

Dat is wat ons te doen staat, ons te onttrekken uit wetgeving.

En er zijn universele galactische wetten wat de mensheid hier op de aarde echt gaat oppakken. Niet mag, maar gaat oppakken. Galactische wetten wat maakt hebben de gelijkheidsprincipes van elk wezen.

En als wij de wetten gaan bekijken, en je hebt goede professionele juristen en advocaten die ook dit materie snappen. En ik zou juist stiekem verklappen in alle openheid, dat die er ook zijn. Er zijn genoeg advocaten

die dit snappen waar we mee bezig zijn. En wel op bepaalde punten vinden dat het heel anders over de zaak denken. Maar wel over die gelijkheidsprincipes.

En ook over buiten-aardse en de aardse realiteit.

Het leven in harmonie op deze planeet. Dat ze daar wel zelf in voelen.

Die hier ook mee bezig zijn.

Deze beschaving heeft 10.000 jaar transitie nodig gehad.

Om vanuit een model wat hen in de greep hield.

Door de kunstmatige insertie die door hun bewustzijn heen liepen.

Waardoor zij deden wat er in die boeken stond.

Die bedacht waren door mensen met elkaar. Die dubbele agenda's hadden.

En de agenda's eigenlijk uitrolden van die wezens.

Die wilden dat zij als slaven door het leven gingen.

En ongezonde technologieën gebruikten omdat ze daar sterfelijk van beleefden. Hebben zij doortast vanuit daadkracht en moed. Dit is wat de mensheid onder andere ook te doen heeft. Gewoon simpel snappen dat de gelijkheid, gelijkwaardigheid, gezondheid hier in de samenleving.

Dat je dat gewoon met elkaar collectief kunt aankaarten.

En als je dan spreekt over de kracht van creatie en autoriteit.

Hoe willen wij in het geheel deze realiteit die er nu is. Waar we met dit stukje bewustzaamheid te maken hebben. Hoe willen wij dat oplossen als het bestaat uit zoveel verschillende facetten. Dan kunnen we niet zeggen dat slaan we over. Want dat lost zich vanzelf wel op. Nee, dat stukje wat mensen willen overslaan. Dat is juist het fundamentele.

En dat zijn de overtuigingen die in het planetaire bewustzijn lopen.

Dat we eigenlijk zo geknield zijn en gekneveld.

Dat we de hele dag genade roepen terwijl we eigenlijk zeggen van we willen eruit. Genade, we willen eruit.

Genade, ik wil er echt uit.

Genade.

En dat is waar de mensheid in zit.

Deze prachtige beschaving, daar ben ik een aantal keren geweest.

En ik heb gezien dat het daardoor door die hele transitie.

Dat het in eerste instantie als je daar komt een hele basic samenleving is.

Basic bedoel ik dat een meerdeel van de mensen.

Ik denk echt meer dan 80% van de mensen.

Leeft daar in relatie met de natuur op een hele simpele en eenvoudige manier.

Het klimaat is daar gewoon gelijk.

Er zijn Noord- en Zuidpolen waar ook ijs is.

Daar wordt niet geleefd.

En daar tussenin, tussen die keerkringen.

Daar is het gewoon voortdurend een prachtige, mooie, harmonieuze situatie.

Mensen leven dus gewoon in de natuur.

Mensen hebben ook helemaal geen technologie nodig, maar het is er wel.

Er worden ook voertuigen gemaakt. Ik heb die landingsplatforms gezien.

Prachtige mooie landingsplatforms. Zoals wij dat ook zouden kunnen maken.

Sterker nog, zoals de mensheid ze ook maakt in het geheim elders waar wij niets van mogen weten.

Omdat wij die boeken niet mogen herschrijven.

Dus er is hier iets heel belangrijks aan de hand.

En wat zij hebben gedaan is met elkaar hier de planetaire instelling opgericht.

Vanuit een visie met elkaar. Dat vrijheid alleen te bereiken is als je de visie gezamenlijk hebt. En dat je de doelstemming hebt om dat uit te werken.

Zonder dat je je eigen autoriteit hoeft in te leggen.

Dus je kunt allemaal in je eigen stuk zijn. Je kunt elkaar zelfs heel erg

beargumenteren. En zeggen, nou wat je nou zegt is gewoon waanzinnig.

En dan toch in dat moment dat je iets waanzinnig vindt. Je kunt voelen van oké, maar jij bent een uniek wezen. Net als ik, want jij hebt andere ervaringen elders in je systeem. En daar heb je ook andere gevoelens bij. Dus dat mag er ook gewoon zijn. Dat is jouw zienswijze. En toch gaan we lekker hand in hand met elkaar dat in orde maken. Dit gaat los in 2017.

Gaat er echt iets gebeuren op de aarde.

Ik ben niet iemand die voorspelt. Dus er is geen voorspelling. In 2017 gaat er echt iets gebeuren. Waardoor er nieuwe wetten worden opgezet. Door hele grote groepen mensen die nu al bezig zijn. Om uit te zoeken hoe dat kan. Maar het wordt niet neergezet omdat de mensen nog niet bereidwillig zijn om het te durven dragen. En dan komt het als klap op de vuurpijl die alleen nog op 31 december gelanceerd mag worden. Komt het hierop aan neer dat de mensen die de kracht hebben. En ook echt de moed durven tonen om dat te ondersteunen. Gewoon ondersteunen vanuit bereidwilligheid. Dat dat vaak spirituele mensen zijn die dus al bezig zijn met deze materie. En vaak het meest onbereidwillig zijn.

Omdat ze worden afgeraden van buitenaf dat je je daar niet mee bezig moet houden want xxx. En dat bedoel ik geen kusjes.

Dus er is iets heel belangrijks aan de hand. En ik werk zelf ook aan deze materie. Het is niet voor niets dat ik dat ook gewoon hardop nu zeg. Want dan komen straks congressen en symposia ook over. Om het neer te zetten met elkaar.

Want de bedoeling is namelijk, net zoals deze onder andere deze beschaving. Is dat wij de bedoeling is niet dat wij het huidige systeem overnemen ofzo.

Dat is helemaal niet nodig. Wij hoeven er alleen maar te zijn.

En we hoeven alleen maar duidelijk te zijn en daadkrachtig te zijn.

En wij hoeven alleen maar alternatieven uit te rollen.

Wat gedragen wordt door zeg eens 2 miljoen mensen.

Waarbij op het moment dat er iets gebeurt. Ik noem maar wat. Ik heb laatst een heel mooi rapport gelezen van een ingenieur. Die andere technologie heeft.

Waarmee het hele wifi netwerk zo in een keer in de prullenbak. Zo hop, helemaal niet nodig. Maar die man wordt niet gehoord. Nee, want al die grote multinationals. Als je dat met 2 miljoen mensen neerzet. Een fundamenteel rapport, een rapportage eronder zet. Dan kun je wel zeggen ja maar.... Nee je zet het neer met elkaar. Het gaat om die kracht van het in het veld neerzetten.

En de ontkenningmodus van al die grote groepen die hier op de aarde zijn.

Vaak onwetend en in de gemoedstoestanden kunstmatige intelligentie geïnverseerd. Die zullen dus door de kracht van ons. Vanuit daadkracht en juist vanuit die liefde van we gaan door, want we zijn er. Zullen dus op een gegeven moment dat dienen aannemen, het te dienen te onderzoeken. Het is letterlijk het terugbrengen in het veld. En dan kom je ook echt wat fundamentele zaken uit.

Dat hoort echt ook bij het spirituele ontwakingsproces.

En voor vele lange tijden is er altijd gedacht dat dat niet nodig was. Ja, je kunt ook met elkaar bidden. Dat is heel fijn, want dat brengt heel veel rust en liefde.

Maar de situatie waar we nu in zitten is veel groter.

Niemand heeft het idee hoe groot de industrie is van het geld.

Wij krijgen, wij hebben helemaal geen zicht op.

We hebben ook geen voorstel hoe groot die macht is.

En dan bedoel ik groot in hoeveel kantoren en gebouwen en mensen erbij betrokken zijn. En het zou leuk zijn om dat eens een keertje te onderzoeken. Dat je daar eens een goed inzicht krijgt in hoe groot en hoe diep dat door alle lagen heen zit. En dat het je keuze bepaalt of je nou een potje pindakaas van de Lidl koopt. Of een potje pindakaas van de Albert Heijn. Simpele handelingen die te maken hebben met informatie die we niet zien.

Dus wat hier staat is een oproep in onszelf om vanuit daadkracht en autoriteit. En vanuit een besef dat het mogelijk is om hier eerst dit veld wat nu opgeruimd moet worden. Door middel van eerst onze autoriteit in te brengen. Het begint dus bij onszelf. Opruimen van aannames en overtuigingen. Om dat collectief te bundelen en daar ook echt iets mee te doen.

Er zijn duizenden journalisten in Nederland alleen. Journalisten die over gigantische rapporten beschikken. Waar als je die ineens naar buiten brengt dan is de bonnetjesaffaire van Opstelten en Tevens gewoon om te gillen. Die informatie ligt er. En het gaat er niet om de aanval te openen. Nee, het gaat erom om die dossiers te openen. En om in energie dat holograam van geheimhouding te openen. Daar gaat het om. En dan zou het zomaar kunnen zijn dat we binnen drie of vier maanden ineens een ander netwerk hebben. **Wat gebaseerd is op hele mooie ronde bewegingen in energie. Waardoor het celweefsel niet meer stuk gemaakt wordt. Dat het ineens mogelijk is dat de biologische groenten in een keer vijf keer goedkoper worden dan de groenten die nu in de winkels**

liggen. Want er zit een diepgaande reden achter waarom dit zo wordt gehouden.

Vraagsteller: gisteravond zag ik op de televisie een stukje van die film Lucy B. Misschien kennen mensen (....?) dat zij ten onrechte is aangeklaagd, veroordeeld. En op een gegeven moment alle juridische mogelijkheden waren al afgelopen. En toen kwam op een gegeven moment de publicatie in het NSC van de journalist. Dat de bewijsvoering niet helemaal compleet was of wat dan ook. En toen is die zaak van commissie helemaal her-opent. En uiteindelijk, de film eindigt ermee dat ze dus vrijkomt. En dan staat er als aftiteling dat de betrokkenen van het OM nog allemaal op dezelfde posities zitten.

Ik moest wel een beetje huilen, ook op de ontroering dat het goed afloopt. Maar dan zo'n subtiel zinnetje op het einde van zo'n film. De eigen schuldige of degene zit er gewoon nog op een positie. En dat geeft mij een gevoel van... ..Geen idee. En tegelijkertijd, wat doet dat voor mensen die dat ook zien? Denken ze van, zo is het nou eenmaal, laat het maar zitten. En op het moment dat het zeg maar boven komt, is het hier maar een beetje vergelijkbaar. Dit is een (...?) netwerk, dit is een andere mogelijkheid.

Martijn: alles kan anders. Alles wordt alleen onderdrukt, omdat de toegangswegen daar doorheen die zijn in greep van..

Als we nu kijken naar buitenaardse beschavingen die de aarde hier bezoeken en weten wie wij zijn. In de essentie zien, oh ja, daar zijn ze op de aarde. Ze zijn helemaal in hun vermogen teruggeschakeld, uitgevallen. Die frequentievelden waar ze vroeger mee in contact konden zijn, die is er niet meer. En die laatste frequenties die er zijn, daar lopen kunstmatige netwerken doorheen.

Waardoor de mens, wij, op dit moment beschikken over een denkwijze... ..die helemaal niet onze oorspronkelijke taal en ons gevoelswijze zelfs is.

Die wezens zien dat op afstand en die kunnen niets anders doen dan ons prikkelen via multidimensionale prikkels naar ons toe, om ons in beweging te zetten op een wijze die zo fundamenteel is dat wij durven te herinneren van, oh ja, wij mogen het ook zelf doen. En dat is wat hier gebeurt.

Er is op dit moment een hele grote hetze gaande tegen het menselijke bewustzijn vanuit de ET-wereld om mensen juist in de overtuiging te brengen van dat zij ons komen redden. En het is niet voor niks dat ik daar gewoon steeds wat dieper op instreek. Net als de channelings van de Galactische Federatie, het is allemaal massieve, massive mindcontrol. Waarbij ik wel zeg dat dat niet per se dus een slecht bericht moet zijn. Want het gaat niet om goed of niet goed.

Het zijn sterker nog vaak precies de verhalen die je horen wilt. En het zijn precies de verhalen om de mens in een passieve modus te houden. Om de mens niet in dat krachtveld te brengen van wie zij werkelijk is.

Dus het is gewoon opletten geblazen van wie ben jij, en welk vermogen, hoe reageer ik in een moment en vanuit welk veld reageer ik. Ik denk dat het goed is

om even een pauze te houden. En dan gaan we echt beginnen te lezen, want dit was even een korte inleiding (gelach).

Deel 2 van 2

Ja, dan is het automatisch 432 Hz, hè. We hebben hier kort over gesproken en ik wil een aantal andere zaken nog belichten. Er is iets aan de hand wat niet in deze vorm plaatsvindt wat ik nog later naar voren laat komen.

De mensheid, wij van origine, komen uit een punt waarin wij 100% vermogens zijn in ons bewustzijn. Als mensen waar wij met miljarden frequenties tegelijkertijd kunnen interacteren. Wij kunnen rechtstreeks contact opnemen, eigenlijk schouwen beter gezegd met ons veld. In al die velden lagen tegelijkertijd, dus we kunnen contact maken met alle soorten beschavingen.

Er is iets gebeurd waardoor die mens in een vermogen val terecht is gekomen, uitgedrukt in een driehoek. Waarom heb ik dat nou in een driehoek neergezet... Je kunt hier duizenden modellen op loslaten. In feite is dit het model dat het meeste het niet is. Maar wel ook voor ons denken op dit moment een modelletje is om daarmee te starten.
Het is een insertie.

Alles wat hier dus plaatsvindt speelt zich af in ons superbewustzijn daar. We zijn geïncarneerd als wezens in een superbewustzijn. Met dat bewustzijn, volledig vermogen, dat bestaat én uit onze ervaringen uit ons zielsbewustzijn, gekoppeld is aan dat lichaam dat bestaat uit allerlei ervaringen van miljarden wezens. Dus dat is een superbewustzijn geworden.

Wij worden ook gezien als koppelaars. Koppelaars tussen onze eigen ervaringen en dat van de ervaringen van al die andere wezens. En dat was ook een hele grote uitdaging om te ontdekken hoe dat verloop heeft. Dat je met ervaringen van iets te maken krijgt wat niet van jezelf is op zielsniveau.

**Nu zijn we die ervaringen dus alsnog aan het maken.
Door die val.**

Uiteindelijk hebben we te maken met drie soorten, grofweg gezegd, drie soorten incarnaties.

Hier hebben we het model waarin we zelf gekozen hebben om in dat vermogen menselijk oorspronkelijk lichaam te incarneren.

Vervolgens hebben we een val meegemaakt in ons bewustzijn wat er

uitgebeeld is in hoog en laag. Waardoor ons vermogen als het ware uitgevallen is.

Ik laat het maar gewoon zo zien.

Dat betekent dat al die vermogens die we hebben, we waren ooit een skippiebal en we zijn nu nog een knikkertje.

En die ruimte daar tussenin, daar hebben we nog steeds verbinding mee.

Want daar zitten we gewoon in, we zitten in ons vermogen.

Alleen we werken nu vanuit dat knikkertje.

En dat knikkertje wat erover is gebleven, dat is hier onderin.

In dat knikkertje lopen insertielijnen van de Anunnaki groepen.

Om te zorgen dat dat deel wat we nog zelf kunnen zien en ervaren.

Dat dat beïnvloed wordt door gevoelslijnen en gedachte golven die niet van ons zijn.

Dus je kunt zeggen dat er drie modellen zijn.

Waarvan dit model een model is waar ook vorige levens worden ingevoegd door die bewustzijnsvelden. Wat wij dus ook daadwerkelijk ervaren in het proces waar we nu zitten. Als je er naartoe gaat, ervaar je die levens dus ook.

Maar het komt voort uit de referentiepunten van het nu.

Dus het nu moment is het enige wat telt, dat zie je ook. Dat alles afspeelt in nu. Dus die modellen van vorige levens en toekomstige levens, die zijn er wel, die ervaren we. Maar ze zijn niet door ons zelf ervaren.

Beter gezegd zou je kunnen zeggen dat dit model en wat hier gebeurt. Dat dat ervaringen zijn, levens zijn, die wij ervaren op basis van ons eigen waarneming. Hier zijn we volledig operationeel. Hebben we vele honderden miljoenen jaren teruggezet in aardse lineaire tijd.

Hebben wij als een superbeschaving gereisd vanuit een oorspronkelijke aarde. Die honderd keer groter is dan waar we nu bovenop staan.

Die konden we toen zien en ervaren in allerlei verschillende dimensionale velden. We zagen ook andere materie. Omdat we die materie ook konden waarnemen. Nu kunnen we niet eens meer infrarood waarnemen.

En dan zegt een wetenschappers dat is logisch. Nou, er is niks logisch aan. Want er zijn ook dieren die het wel zien, röntgenstralen en infrarood. Zouden wij ook kunnen zien.

Er is een circuit uitgeschakeld geraakt, waardoor we steeds minder van ons superbewustzijn konden gebruiken om waar te nemen.

En in het uitschakelen van dat proces, dat plaatsvond door een draconisch rijk hier bovenin. Een draconisch rijk die ons superbewustzijn gehackt heeft. Zijn onze vermogens uitgevallen. En steeds bij het stoppen van een val. En het zijn heel veel processen geweest waarin het uit elkaar vallen van ons vermogenscircuit even tot stilstand kwam, collectief.

En in dat moment dat we tot stilstand kwamen. Hadden we dus een andere waarneming. Zaten we in een andere realiteit. En in dat moment gingen we direct verder in dat model. Wat niet overeenkwam met het model dat daar dus boven zat. Omdat we het collectief ervaren, zijn we daar gewoon in gegaan. Dit is bijna niet te bevatten.

Maar we kunnen wel zeggen dat alles wat we daar hebben ervaren. Dat het allemaal ervaringen zijn op basis van onze eigen waarneming.

In die val hebben wij ergens besloten. Simpel gezegd. Om een ruimte te creëren in het veldbewustzijn van schepping. Vanuit het vermogen wat er nog overbleef in ons. Om dat te bewaken.

Dat is een borgingruimte. Dat is een ruimte wat we op dit moment als de hemel ervaren. Vanwaar wij heel lang hebben gedacht dat de hemel de toplaag was. En in feite is de hemel, als je dit erbij weghaalt wat erboven zit.

Is de hemel het model van waaruit wij incarneren naar het model van nu. Maar wat er gebeurd is in dat model van die hemel.

Hebben wij dus een lichaam.

Het zijn avatars in elkaar.

En in dat lichaam reizen wij naar binnen in ons eigen vermogen. Op zoek naar dat ene circuit. Wat deze realiteit is. Waarvan we weten op het moment dat we daar naartoe reizen. Dat wij in de mangel terecht komen van een deel van ons bewustzijn wat bestuurd wordt door reptiliaanse groepen. En toch is het nodig om daar naartoe te gaan. Om daar bewustzijn te brengen. Dat is dus hier.

Om vervolgens hier frequenties in beweging te zetten, wat die

verstoringen die er doorheen lopen van die reptiliaanse velden, dat het wordt ontstoord door de kracht van creatie en autoriteit.

Dus het zit best wel ingewikkeld en ook wel heel simpel in elkaar. Het is maar net hoe je ernaar kijkt. Ik gebruik heel veel woorden. En dat is helaas niet anders mogelijk in de fase waarin we nu zitten. Maar de essentie is. Dat dit stuk tot en met hier. Tot hier. Eigenlijk speelt dit moment zich hier af. In die realiteit. Dat is ook wat ik heb verteld. Ergens dat ik bij de terugkomst van mijn oma aanwezig was. Waarin ik in de ruimte was. Dat mijn oma in haar grotere avatar lichaam. Weer wakker werd. En dat heb ik bij mezelf ook gezien toen ik in slaap ging. Toen ik naar binnen reisde.

**Dus de reis naar de aarde is een reis naar binnen.
Het is niet zozeer dat je met je ziel ergens helemaal heen reist naar de aarde. Maar het zit in ons bewustzijnsveld naar binnen toe.**

Dus het zijn neurologische en niet fysieke neurologische metafysische processen in onszelf.

Waarin wij naar binnen toe. Het zijn circuits.

En elk circuit heeft een eigen frequentie.

Daar komen we zo nog op.

Dus in feite staat dit hier getekend.

Maar vindt zich dat plaats daar op een plek in een ruimte waarin wij besluiten om naar dat circuit, naar dat bewustzijnsveld te reizen, in onszelf.

En zodra we daarin aanlanden.

Dan komen we dus in een compleet andere realiteit.

Wat geschreven wordt door andere wezens.

Deze realiteit die nu hier staat getekend is deze realiteit waar we nu mee te maken hebben. En dat is een realiteit die niet wordt gecreëerd door onze eigen waarneming.

Maar die van buitenaf in ons wordt gevoegd. Nou, simpel gezegd. Plaatje.

Hersenfrequenties.

Het gaat echt om de mind.

Want we praten vaak over het hart.

Maar het is echt een mindtruc wat er plaatsvindt.

De huidige realiteit waar we nu in zitten ontstaat doordat de uitmuntende mindcontrollers, de Anunnaki, die nu reptiliaans bloed in zich dragen, het frequentieveld van de mens hebben beïnvloed.

Dus wat er gebeurt is dat er in de breinen van de mensen, en niet alleen in het avartallichaam maar dat is de frequentie, dat is een radiozender die al om in het universum aanwezig is.

Dat die dus beïnvloed wordt. En dat is een veldbewustzijn waar we nu in zitten. En het gebeurt onder andere door gemoedsvelden.

En in dat model zijn allerlei religies ingevoegd om te zorgen dat de mensen zo zwaar mogelijk gaan geloven dat alles buitenaf wat niet met liefde te maken heeft, dat je daarmee moet zeggen, Oeps, niets mee te maken.

Terwijl als je daar dus doorheen durft te gaan. En ik spreek het gewoon uit eigen ervaring. Het is geen angst. Het zijn alleen maar stukjes onbegrip in onszelf. Dan gaan we letterlijk in onze kracht staan.

[Martijn verteld over een ervaring met iemand in een van de vorige lezingen]

Onze taak is om te ontsmetten van elke vorm van gedachten dat het iets is, en in dat moment voel je dus dat het veld, dat was een draconisch veld, probeerde in mijn systeem gingen ze zoeken, duurde wel eventjes.

In mijn systeem gingen ze helemaal door me heen zoeken. Met honderden tegelijkertijd, in mijn systeem op zoek van waar zit trauma. Dat voelde ik ook., ik vertaal het in woorden, maar het is een gevoel. Ik ben helemaal transparant. Ik sta in dat moment.

Ik voel nog meer die kracht en dienstbaarheid naar een maximaal veld. Noem het het Christusbewustzijn.

Dus nog meer dienstbaarheid en totaal geen enkele overtuiging dat het überhaupt iets anders zou kunnen zijn dan alleen maar zijn. Dat moment is altijd het moment wat het langst werkt. Omdat er geen einde aan zit als je dat bereikt.

En dat is waarom ik zo voortdurend hammer op het loslaten van punten en referenties in onszelf. Overtuiging. Ook in de spirituele. Ook in de religie. Ook in de ufo-gemeenschap. Want het is anders als dan we op dit moment denken dat het is.

Voordat we het weten schieten we in allerlei classificatiemodellen. Dat geldt voor zoveel zaken. Waarbij het steeds hard op te zeggen is dat het niets te maken heeft met dat je daardoor beter bezig bent dan daarvoor.

Het is een stapje om in een vrijheid te komen.

Want hoe vrij zijn wij werkelijk?

Als we iets niet los durven te laten, omdat we denken dat we het nodig hebben, omdat we het gevoel hebben dat het ons zoveel heeft gebracht, in onze persoonlijkheid, waardoor wij overeind kunnen blijven. Overeind kunnen blijven? Hebben we dan een model nodig om overeind te blijven? Bingo, en daar is die. En dat is wat hier dus gebeurd is.

De opbouw van de realiteit.

Op dit moment, digitaal talen zijn enen en nullen.

De mens draagt dé mastercode van het oorspronkelijke veld in zich.

En dat is gefragmenteerd in ons veldbewustzijn, in onze frequentie, in ons morfisch veld. Waarbij de enen en nullen als uitbeelden hier gezien kunnen worden als energiegolven.

Want enen en nullen, wij spreken over digitale en analoge talen, het is energie, het maakt niet uit.

Dat is een uitleg voor ons.

Wat belangrijk is, is dat we beseffen dat enen en nullen, op analoge taal, iets is een frequentie. Een gedachte is meetbaar, met een plakkertje op je hoofd is de frequentie van een gedachte meetbaar. En ze zijn er ook in geslaagd om een complete gedachten op een scherm te projecteren, al twintig jaar geleden, waarin je precies kunt zien wat mensen denken. Waarbij het denken wordt getransformeerd in frequenties, dat zijn golven, met een uitslag. En dat zou de enen en nullen kunnen zijn in een digitale taal.

Maar waar het om gaat, is dat een frequentie, een gedachte, maar ook een gevoel, een kleur en een geluid is een frequentie, het is een botsing tussen. En die uitslag daar tussenin, dat is dus hier uitgebeeld, tussen de enen en nullen, de frequentie.

Maar als je dat om zou zetten in een geluidsveld, een toon, dan zou je dus ook die toon horen van die golflengte. Maar zou je dat niet kunnen horen met je oren, dan zou je dat kunnen zien met een lichtfrequentie.

En als je die frequentie niet zou kunnen zien met je ogen, dan zou het zo kunnen zijn dat je het kunt voelen. En dat is precies waar het om gaat.

Ons gevoelsbewustzijn is eigenlijk ons grootste detectiesysteem van waarneming, alleen wordt hij niet doorgekoppeld in een groter deel van het brein, waardoor wij het gevoel alleen maar in het gevoelsbewustzijn ervaren.

En waar ik naar toe wil, is door te zeggen, wat ik mee maak in mijn hele leven, is

dat wat ik voel, dat zich dat omvormt in een visuele waarneming, die niet per se via mijn ogen hoeft binnen te komen, maar wel wordt vertaald via mijn metafysisch brein.

Snap je?

Dus golven, frequenties van gevoel, zijn ook allerlei talen in communicatie. Zo zou je hier in dit veld niet kunnen zien wat hier staat. Terwijl elk blokje, elk taal, het ene kan dus een frequentie zijn. Het zijn tonen.

Als je kijkt naar bijvoorbeeld graancirkels, graancirkels zijn veel meer dan alleen een cirkel, dat is wat wij ervan zien. Onder de matrixtaal, onder de taal van graancirkels, onder wat we ervan zien, liggen resonantievelden, liggen tonen. Tonen van beeld, tonen van lichtfrequenties, tonen van geluidsfrequenties, maar ook tonen van gevoelens, het sacrale veld van de aarde, het neurologische systeem van de aarde, dus alles wat daarvan binnenuit naar buiten komt, dat laat zich zien in allerlei frequenties.

Graancirkels worden niet gemaakt door voertuigen van andere beschaving. Worden niet gemaakt door de buitenlaatse voertuigen. Er worden wel eens voertuigen gezien, of manifestaties gezien, er zijn ook wel eens voertuigen bij aanwezig uit andere bewustzijnsvelden, die iets ondersteunen wat uit de aarde komt, om het in essentie tot ontplooiing te laten komen waarvoor het bedoeld is.

Want zij intervenseren niet, op geen enkele wijze. Ze channelen ook niet, ze kijken naar ons, ze houden van ons, en ze wachten totdat wij het lef hebben om ons helemaal te ontdoen van al die prikkels. En het moment dat ik dit uitspreek, mogen we beseffen dat die prikkels vanuit het andere veld maximaal aangaan, om de goedgegelovigen daar met open ogen in te trappen. Maar de essentie is dat wij onszelf niet mogen (geloven?).

Wij zijn sleuteldragers, in ons zit een code.

De opbouw van de realiteit waarin we nu zitten, hersen getekent. Een werkelijkheid wat wij dus waarnemen is opgebouwd uit data, uit informatie, uit gevoel, maakt niet uit, uit frequentie. Het zijn golven, het zijn lichtdeeltjes. Deze informatie, deze frequentievelden zorgen ervoor, naast de vermogens van degene die het waar kan nemen, dat er iets geïnterpreteerd kan worden. Het is wel best ingewikkeld wat daar eigenlijk staat. Maar in feite staat daar dat de informatie, de energievelden die er zijn, dat die een betekenis krijgen op basis van degene die het kan interpreteren, een betekenis kan geven, en door de vermogens van die waarnemer. Dus onze vermogens en onze interpretatievermogens zijn de sleutels om iets te kunnen doorzien, om iets überhaupt te kunnen waarnemen.

De vraag is, zijn de interpretatiegereedschappen, onder andere de menselijke hersenen, vrij van manipulaties?

Ja, maar Martijn, het gevoel vindt niet plaats in de hersenen...

Nou, dan heb ik nieuws voor die mensen.

Dat is wel degelijk één systeem.

Want alles wat in ons systeem plaatsvindt, zijn cellen.

En gevoel en beelden, verstand en geen verstand, verstand en gevoel, alles vindt tegelijkertijd plaats.

Het is aantoonbaar dat in onze hersenen een deel actief is op het moment dat er gevoelens geproduceerd worden, die zijn meetbaar.

Dat wil niet zeggen dat die gevoelens daar ook vandaan komen, maar ze worden wel geprocesd. Dat is onze boordcomputer op dit moment. En de vraag is, als dat niet vrij is van insecties, oftewel van invloeden van buitenaf, stel, er zijn rassen bezig die onze interpretatiemodulen in ons brein ook kunnen aanpassen.

Dan is de vraag van in hoeverre is dat dan eigenlijk al compleet...

Als je spreekt over hologrammen en parallele energieën, waar ik het over heb over die velden die dwars door elkaar heen lopen, dus de artificial intelligence, waar geen oordeel over hoeft te zijn dat die rassen dus kwaadaardig zijn, alleen die rassen hebben geen empathie vanuit het scheppingsveld.

De ontvoeringen, zoals ik het maar even simpel zeg, die ik heb meegemaakt gedurende mijn hele leven en werden uitgevoerd door wezens uit dat kunstmatige veld, deden dat zonder enige vorm van empathie. Ik werd op een onderzoekstafel neergelegd en in dat moment dat ik onderzocht werd, kreeg ik apparatuur, wat gewoon ook van fysieke materialen zijn, maar anders dan zoals wij het kennen, maar je kunt het rustig fysiek noemen, werd dus gewoon dwars door mijn lichaam heen gestoken. En dan keken ze mij aan, bij de pijn die ik voelde, niet in mijn fysieke lichaam, want ik was verdoofd, keken ze mij aan met een schrik, maar ook met een totale boosheid eigenlijk, een soort boosheid van hoe kun jij nou pijn voelen, wij hebben jou maximaal verdoofd, jij kunt helemaal geen pijn voelen. En dan dat contact, dat oogcontact, want dan gaat het om dat moment dat je vanuit het zielsbewustzijn in het andere veld kijkt, en je ziet niet een ziel vanuit schepping, maar je ziet een heel veld waar je dus contact mee hebt, dat dat moment dat je dus voelt van ja, ik voel mij verkracht, want dat voelde ik als kind, ik ben energetisch verkracht, mijn lichaam deed geen pijn, maar er werd gewoon keihard met mij omgegaan, en dat ging ruw hoor, dat ging heel ruw.

En dat was uit hun beleving volkomen legitiem, want zij deden precies wat nodig was om het mij niet te laten voelen, maar zij begrepen niet wat ik dan voelde, want het lichaam had toch geen pijn. En dat stuk, dat is de onderscheiding. En met alle ontvoeringen die welwillend waren, die mij hebben ondersteund, ontstond het tegenovergestelde er was eerst zielscontact, warmte, en werd eerst dat gevoel van creatie, gevoel van totale gelijkwaardigheid, in liefde, werd gedeeld in het celweefsel van mijn fysieke lichaam. En dan sprak mijn hele lichaam ook van, dit is goed. Een diepeliggend gevoel van goed.

Deze parallele realiteiten, de werkelijkheden die wij waarnemen, wordt niet ongezet door ons fysieke, drie-dimensionale beeld, brein. Dus ons brein laat eigenlijk alleen maar een heel beperkt stukje van die frequentie

zien waar wij ons in bevinden.

Onze ogen zien helemaal niets.

Onze ogen ontvangen frequenties, lichtfrequenties. Er komt gewoon licht binnen, een deel van dat veld, en dat veld wordt door ons brein, wat wel intact is, omgezet naar een beeld, op basis van referentiepunten.

En dan kom ik altijd op het voorbeeld uit dat mensen die onder hypnose zijn, die kun je gewoon laten vertellen dat daar geen stoel is, of wel een stoel staat.

Een leuker voorbeeld, hier staat een stoel, een rode stoel, en daar ga je lekker op zitten. En die mensen zijn onder hypnose, maar verder zijn ze gewoon compleet, helemaal helder, en ze gaan zitten op die stoel en ze vallen achteruit op de grond. Terwijl hun brein die stoel heeft gezien. Omdat dat een insertie is in een opdracht in het bewustzijn. Wat een referentiepunt ophaalt, waardoor mensen denken dat dat het dus is. En dit is een heel simpel voorbeeld, maar dit gebeurt collectief, met het scheppingsproces.

Dus ons vermogen wordt ingezet om deze hele realiteit in stand te houden. Dus de ogen zien helemaal niets, maar ze ontvangen frequenties. En die frequenties die ontvangen worden, die worden omgezet. Dus ons brein interpreteert die frequenties, en zo ontstaat de zichtbare realiteit. Nou, dat wil ik ook even graag zeggen.

Als je dan, en dan gaan we echt naar het stuk toe waar het om gaat, als we dan gaan spreken over creatie en kracht, dus scheppingskracht, dan zou je kunnen zeggen, wat zien wij?

En wat zien al die wezens die ons ondersteunen, in deze realiteit, ons ondersteunen hè dat is het.

Ons ondersteunen.

Wat zien zij eigenlijk?

En wat zien zij van ons?

En zien wij hen in het potentieel van wie ze werkelijk zijn?

Of blijven ze juist bewust collectief buiten beeld, omdat zij niet in die interpretatiemodules terecht willen komen van de mens, waardoor wij hen zullen klassificeren op een wijze die ze niet zijn?

Er speelt zoveel meer.

Het is zo ontzettend mooi en groot. Hier zien we een boom, en in feite is die boom één bubbel van energie. De bubbel van bewustzijn. En in dat veld liggen allerlei verschillende, liggen alle velden wat jouw realiteit kan laten zien. Wij zien hier nu een boom, omdat die daar getekend staat. En die boom is opgebouwd uit frequenties, uit trillende atomen.

Ik heb gezien in al mijn ervaringen dat ze in staat zijn, om een stoel of een

tafel of een kast uit deze frequentie weg te halen. Ik heb dat gezien. Uit deze frequentie weg, uit deze matrix weg.

Vervolgens kijken ze in het holograam waar die stoel of tafeltje uit opgebouwd is. Ze kunnen dat omzetten in een ander veld.

Hetzelfde hologram wordt teruggeplaatst en jij ziet een boom.

Dit is bijna hokus pokus.

Nee, het is feitelijk het programma waaruit iets is opgebouwd.

Dit is een heel belangrijk iets.

Dit is ook quantum mechanica.

Dit is ook waar die neurologen mee bezig zijn, om de hersenkapaciteit te onderzoeken.

En vergis je niet hoor, er zijn heel diepgaande onderzoeken bezig op deze planeet. En ook in universiteiten.

Dat de mens, de menselijke hersenen, het interpreteren daarvan, met ook het gevoel en alle cultvormen die erbij zitten, dat het allemaal gebaseerd is op het proberen te begrijpen wat iets is in een vorm.

Op het moment dat ons vermogen aangaat, stel, ons vermogen wordt weer vrij van waarneming.

Er gebeurt nu iets, waardoor die **insertielijnen**, die vanuit die **Anunnaki**, dwars door deze realiteit heen lopen. En ons brein wordt ontsmet.

We komen uit het avatar lichaam komen we vrij.

Dan is die realiteit gewoon kunnen we zelf weer waarnemen.

Dan is het maar de vraag, op dat stuk wat geïnfanceerd is, of dat ook nog een boom is. En de vraag is ook, want die boom is een golffrequentie, is de vraag ook of er gevoelens ook frequenties zijn, of die ook nog geïnterpreteerd worden op de manier zoals we het nu zien.

En daarom vind ik de mooiste beweging, als mensen eerst heel diep geraakt worden, door überhaupt te spreken over deze materie, en zeggen ik snap er helemaal geen barst van. En ik snap het niet, ik weet het niet, het is niet goed, dat is het mooiste.

Want dan worden we in feite geduwd in het stuk waar we het niet kunnen snappen. En daar ligt het.

Want weet je, ons brein is op dit moment zo eenvoudig geworden in het snappen hier en het snappen van daar, dan loopt alles door elkaar heen, wat de werkelijkheid is, dat het maar de vraag is, heel simpel, is het maar de vraag dat wij snappen hoe we zelf denken.

Nou, we komen hierop, wat zien buitenaardse wezens en onze familieleden van deze aarde, waar vliegen ze naartoe? Oftewel, waar komen ze in aan? En zien zij de realiteit net zoals wij?

Het zou kunnen zijn dat ze het anders zien, stel dat zij meer vermogen hebben, en dat hebben ze. Is dat dan de werkelijkheid die wij zien, ook de

werkelijkheid waar zij in aankomen? Is het werkelijk zo dat ze hier met voertuigen op de aarde landen en dat daar helemaal niets tussen zit? Of zit er een heel ingewikkeld proces tussen om in deze realiteit binnen te komen, in het veldbewustzijn, en het een op een bij jou te presenteren, of dat in een wat groter bewustzijn te doen, en dat is allemaal mogelijk, dat je met elkaar iets kunt zien.

Nou, ik heb al eerder gesproken over de sacraalvelden van de aarde. Zoals ons lichaam een uitstulping is van een veel groter veld, zo is de aarde op dit moment ook wat wij hadden gezien, ook een uitstulping van een veel groter veldbewustzijn. En al die fantastische beschavingen, die komen niet op de aarde aan zoals wij dat hier zien. Het einderesultaat is dat ze daarop in aankomen. En dat ze zich afstemmen in onze frequentie. De aarde heeft, net als wij, ook aurische velden. En lichtvelden. Is enorm groot.

Wij zien dat niet. Op de aarde zijn hele belangrijke punten, waar de rest van het morfisch veld mee in verbinding staat. Dus het loopt van binnen buiten.

Ik weet niet of jullie wel eens hebben gehoord van de vrije energie generator.

Maar dat werkt in feite met die, eh, het torusveld loopt dat zo, zoals wij dat nu kunnen zien in de vorm. Dat betekent dat ervan binnenuit van de aarde, zoals we de binnenkant van de aarde nu zien, dat is onze intentie als galactische beschaving, brengen wij energie in het planetaire veld, in het atmosferisch veld, maar ook in het lichtveld van de aarde.

En wij zijn de initiators daarvan.

Wij doen dat zelf.

De mens doet dat zelf.

En de vraag is, hoe zouden ze dat zien?

Wij zien de aarde zo.

De aarde zien wij als een prachtig mooie planeet.

En dat klopt, want dat is het veldbewustzijn, vijfdimensionaal, waarbij wij een deeltje van de vijfde dimensie al niet eens meer kunnen zien.

Als je de aarde op een aurische manier gaat zien, dan zou je kunnen zien dat die aarde licht om zich heen heeft.

En dat is een pure illustratie, maar wel een hele goede illustratie, omdat het iets is wat je ook zou kunnen gaan waarnemen.

Dus zou je iets meer dan dat vermogen gebruiken dan alleen het fysieke bewustzijn, noem het paranormaal of wat je het wilt geven, dan kun je lichtvelden eromheen zien.

Maar zou je dus iets anders gaan kijken, zou je dan een groter deel van je

bewustzijn, van je brein, laat ik hem even brein noemen, het is het eigenlijk niet, maar het is niet het fysieke brein, zou er een groter deel aan gaan om frequenties te kunnen laten zien, oftewel, je neemt ze waar, dan zou je bijvoorbeeld kunnen zien dat de aarde in eerste instantie een frequentiepatroon is, wat je kunt uitbeelden in een geometrisch veld.

Het is een trilling, net als die zandkorrels die die mandala worden als daar een toongenerator onder ligt. Elke frequentie, of dat nou een gedachten is of een gevoel, heeft een vorm. Een vorm van hoe zich dat uit. Dan zou je kunnen zien dat deze realiteit buiten de vijfde dimensie opgebouwd is uit een geometrisch veld.

Zou je dat iets vergroten, zou je vermogen nog meer toenemen, dan zou je kunnen zien dat buiten het geometrische veld, dat daar ook nog iets is.

En we kunnen concluderen, we zitten eigenlijk in die skippy bal, we zitten dus in die aarde zelf. Wij zijn zelf in die aarde. Wij zitten er middenin.

Want die aarde is opgebouwd uit een gigantisch bewustzijnsveld, wat we niet kunnen zien. En ineens ga je het zien, ineens zie je dat daar omheen ook allerlei lichtpatronen zijn. En als je nog meer iets ziet, dan kun je zien dat die geometrie verandert op zich in een veld, in een frequentie.

Dus je gaat steeds hogere en grotere resonanties waarnemen die ze omzetten in een beeld. En vervolgens ga je de realiteit die daar omheen ligt ook zien. En dan blijkt ineens dat het hele universum er anders uitziet.

Want je neemt niet alleen je aarde waar, maar alles neem je anders waar. Je kijkt elkaar in de ogen en je ziet ineens een goddelijk iets van jezelf in de ogen van een ander. Want je ziet werkelijk veel meer als wat je ooit voor mogelijk hebt gehouden.

En de volgende stap die daarna komt, kan zijn dat je zelfs ziet dat die aarde, dat veld hiervoor, dat lichtveld, dat dat allerlei verschillende bewustzijnsvelden van de aarde over elkaar heen zijn.

Want die aarde bestaat multidimensionaal uit allemaal velden tegelijkertijd.

En dan is het maar de vraag, op welke aarde landen die buitenaardse? En als je nog verder uitzoomt, dan zou je ook nog dit beeld kunnen krijgen. Dan zou je nog verder uitzoomen, zou je zien dat alles wat daar omheen ligt ook weer een onderdeel is van het geometrisch veld.

Want ook dat is weer een frequentie, ook dat is een resonantie. En uiteindelijk zou het kunnen zijn dat de vorm daar op een waanzinnige wijze iets zou kunnen betekenen in de vorm van dit bijvoorbeeld. Het maximale wat wij zouden kunnen waarnemen, terug in ons hoofdelijk oorspronkelijk vermogen, dus dat veld, daar detecteren wij niet de aarde zoals wij het hier nu zien. Daar detecteren we alles op een andere manier.

En toch als we in dat veld zitten, in dat bewustzijnsveld, volledig operationeel, dan zullen we dat op een gelijkwaardige manier interpreteren als wat we nu doen.

Nu zitten wij in de vertaalslag, terwijl als we in die taal zitten, gevoelsmatig en intellectueel ook, dan zullen we die realiteit, dus het gaat ene weg, andere kunnen plaatsen, zullen we die realiteit als een voorkomen van zelfsprekendheid zien.

De rassen die de aarde super geavanceerden, buitengewone, liefdevolle, bekrachtigende wezens, die weten wie de mensen zijn, maken enorm veel, doen enorm veel moeite, om via super ingewikkelde processen in allerlei andere toonfrequenties van het universum te komen, om vervolgens in een resonantieveld te landen, wat gekoppeld zit aan een deel van ons bewustzijnsveld, waar de Anunnaki-wetgevingen doorheen lopen en ze nemen de moeite om hier te komen.

Om in wezen, echt in de essentie, alleen maar te zeggen van, sta op, laat je niets wijs maken. Laat het los, laat het gaan, ga terug naar de kracht van wie je zelf bent.

Elke vorm die er omheen getild zit, die jou iets komt brengen, houd je uit je eigen onderzoek.

En dat is de essentie.

Zeg ik dan nu dat alles losgelaten moet worden en dat we het nooit meer kunnen oppakken?

Nee. Ik zeg helemaal niks.

Het is een roep vanuit onszelf.

We zijn nu in dat ene stukje aarde, wat een prachtige bibliotheek is, waar alles is wat er is, wat zo mooi en dienstbaar is, zitten wij in een modus waarin wij denken, volledige totale controle van hypnose, denken dat het oké is, dat het gaat zoals het gaat.

En het is een volstrekte waanzinnige situatie.

Buitenaardsen, onze vrienden en interdimensionale beschavingen, dus ook de oorspronkelijke, echte engelen rassen, die uit die honderd procent wereld komen en niet uit de hemel, zoals wij het nu zien, hebben voor ons diezelfde liefdevolle boodschap. En er zitten hier mensen in de zaal, en we hebben allemaal die bouwstenen in ons, die als engelen ook geïncarneerd zijn in dat oorspronkelijke bewustzijn. En dan kun je zeggen dat je een buitenaardse bent.

En er zitten hier mensen die uit het Syriaanse veld komen en geïncarneerd zijn in het oorspronkelijke veld. En dan kun je zeggen dat je ook een buitenaardse bent.

En er zitten hier ook mensen die hebben al die superrassen en al die miljarden rassen die eronder zitten, hebben die ook in de bouwstenen. En dan kun je zeggen dat je alles bent. En als we het allemaal samenvoegen, zijn wij allemaal alles. En we dragen allemaal die bouwstenen in ons.

Het weten dat je alles weet en niet bij kunnen komen. En toch is het belangrijk om te beseffen dat we daar pas bij komen als we ons vrij durven maken van elke vorm van aanname, dus ook het verhaal van Martijn weer.

**Want de essentie ben jij en de essentie ben ik.
Dat is voortdurend onze opdracht.**

En laat me zelf niet wijsmaken, want in het model waarin we nu kijken, zijn er eigenlijk alleen maar mindcontrollerprogramma's draaien op de aarde, om ons gevoelens te geven die worden ingevuld door ons eigen vermogen.

Vraag: maar jij zegt dat we het allemaal oké vinden, zoals het nu gaat, maar niemand vindt het eigenlijk oké.

Martijn: ik spreek over het collectieve veld. En de mensen verkeren in een massahypnose. En een grotendeel van de mensheid vindt dat oké. En dat is niet zo dat als je het zou vragen, vind je het oké, zeggen ze allemaal nee. Om vervolgens precies dat te doen wat ze niet oké vinden. Zo oké vinden wij het niet. Dat stuk dat hoort erbij.

Het script wat er loopt in dit veldbewustzijn, dat is een script in ons gevoelslaag op anders voelenden, andersdenkenden, dus mensen die niet het oké vinden.

De uitstraling en aanwezigheid van energieën, dus van jou en van mij, anders dan de gewenste matrix, dus van het programma waarin je dus moet meedraaien in dat proces, worden gedetecteerd, worden gezien in het veld.

Die worden gezien.

Criteria hierin zijn frequenties en dus gevoelens, een geometrisch veld. Dus ons gevoel, het zit zo.

Ons handelen komt voort uit het denken.

**En het denken komt voort uit het voelen.
Er is altijd eerst een gevoel.
Dus we voelen iets in een flits pam!
En daardoor in hetzelfde moment ontstaat de gedachten.
En die gedachten zorgt ervoor dat je iets gaat doen.
Even simpel gezegd hè.**

Als je dan helemaal naar het beginstapje gaat, is het gevoel het belangrijkste instrument. Dus het gevoel is voortdurend de sleutel. En als jij anders gaat voelen, als je je onttrekt aan de aardse regels, maar je loopt er wel in mee, maar je gevoelsbewustzijn is anders, je kunt rustig op deze aarde meedoen en toch je gevoelsbewustzijn compleet anders laten zijn. Echt hoor, dat kan echt.

**Nou, dan wordt dat dus gezien. En hoe wordt dat gezien?
Niet omdat ze met een kijkertje zitten te kijken van ah, daar, daar.**

**Nee, het is een frequentie.
Wij zijn zenders en ontvangers.
En dat gevoel, die resonantie, is dus een geometrisch patroon.
En dat wordt gezien in die drie-dimensionale Anunnaki-systemen.**

**En daar wordt gezien van dat daar een frequentie is. En dan gaan ze daar inzetten. En dat kan op allerlei verschillende manieren zijn.
En het is onze taak om te begrijpen dat dat een enorm cadeau is.
Een cadeau voor jezelf, om te snappen van er wordt zoveel gedaan om eigenlijk die afleiding te creëren.**

Nou, door de eigen inzichten en vermogens om buiten de angsten en het huidige kader te navigeren, dus om je te gedragen en te leven buiten datgene wat je overtuigingen zijn, waarvan jij dus denkt, dat dat de aangeleerde inzichten zijn, wat zogenaamd waarheid is, dus dat je ervan uitgaat dat dit allemaal klopt wat je hier mee maakt, door die eigen inzichten en vermogens op je eigen wijze te leven en te belichamen, daardoor start je jou innelijke tocht. En dat is wat we hier met elkaar doen.

Wat er overal gebeurt, niet alleen met deze lezing, want dat doen we allemaal al. Dat gebeurt over de hele planeet. Iedereen is daar op eigen manier mee bezig.

Maar het is belangrijk om te begrijpen dat ons handelen die ons dagelijks leven en het denken wat daarvoor zit, gebaseerd is op een gevoel. En het gevoel wat in ons zit, dat dat gebaseerd is en

geïnfanceerd wordt door aannames in je persoonlijkheid.

Door overtuigingen wat je hebt meegemaakt.

Dus in die zin is het gevoel om te verdelen in twee frequenties. Je hebt gevoelens die komen voort uit je persoonlijke leven, op basis van je ervaringen. En je hebt een gevoel wat zo diep weten is, dat dat alles overstijgt. Dat is ook de kracht in ons, dat je in een situatie terecht kunt komen en voelt dat nu moet ik eruit. Want nu, ongeacht wat ik denk dat ik voel dat ik het niet moet doen, doe ik het toch, want ik voel dat het moet.

En dat is die oorspronkelijke kracht en je ziet ik doe dit (*Martijn maakt klap beweging met handen*), dat is de daadkracht.

En de daadkracht is nodig en daar hoort ook soms boosheid bij, wat niet echt boosheid is, maar dat is wel om het met een enorme schreeuw in beweging te zetten. En die kracht, die schreeuw, dat is een frequentieveld, dat is een geometrisch veld en dat is de kracht van daadkracht en die mogen de mensen gaan inzetten om hun oorspronkelijk gevoel in ons veld weer in te laden. En er zijn een massa's mensen die zeggen, je moet niet boos zijn, je moet alleen maar het vergeven. Dat klopt ook nadat je alles hebt doorgevoeld wat je hier te voelen hebt, mag je alles vergeven. Want je kunt iets niet vergeven in jezelf als je het niet hebt ervaren.

Ik heb hier dan een plaatje erbij, over die frequentievelden.

De heilige geometrie, frequenties op zich, zijn de blauwdrukken van het universum, resonanties, vanwaar uit alles wat we om ons heen zien, wordt waargenomen.

Dus die frequentie, een totaal resonantieveld, dat is een bewustzijnsveld. De heilige geometrie toont aan dat het gehele universum, welk veld dan ook, één is.

Alles is één.

En toch hebben we keuzes te maken.

Vanuit welk veld reageer ik nu?

Vanuit welk veld wordt deze informatie gelanceerd?

Kan ik bij mezelf blijven?

God zelf, is dat schepperbron, bronwereld?

Geef het een naam.

Een naam is niet belangrijk.

Als je gaat kijken in clips, videoclip, hoeveel geometrie er wordt gebruikt, hoeveel geluidsfrequenties er worden gebruikt in clips, in muziek, maar ook tonen, inserties tussen de octaven in, dat er geluidsfrequenties worden ingevoegd, wat overeenkomt met een bepaald hertz frequentieveld, wat precies een invloed heeft op ons neurologische systeem, om ons gevoelsbewustzijn daarheen te sturen, die kant uit. Als je dat onderzoek in durft te gaan, het is allemaal klip en klaar. Dus wat ons te doen staat, is echt werkelijk, gewoon alles te durven onderzoeken en je door niemand laten tegenhouden en vooral de kracht van jezelf uitroepen.

Het was in Frankrijk, dat voorbeeld, deze situatie die wil ik nog graag delen, daar heb ik al eens iets over gezegd, **waar ik contact kreeg met Arcturiaanse, Syriaanse mensen in de zomervakantie.**

Ik heb gedurende mijn hele leven contact met deze mensen. Het zijn mensen zoals wij, alleen ze zijn iets mooier. En in die zin, mooier dat ze niet verouderen zoals wij dat kennen. En dit zijn mensen uit verschillende velden.

En in Frankrijk kreeg ik daar contact mee en de laatste keer dat ik in Frankrijk was, was dat weer zo en het was een hele zuivere, een hele schone, reine ontmoeting. En wat gaande is, is in feite dit, en dat is ook een boodschap.

Wij zijn nu hier met elkaar op de aarde, als mensen. We proberen en doen het ook op ons eigen wijze, om ons geluk te vinden. En want feitelijk en wezenlijk zijn we allemaal op zoek naar vrijheid, vreugde en geluk en liefde. Niet met een voorwaarde eraan, maar waar je onvoorwaardelijk in dat moment echt jezelf mag zijn. Al zou de hele wereld afkeuren dat je voelt van, hé, het is gewoon goed dat ik dat doe. Zonder dat je een ander daarbij bewust kwetst.

En die bron, die code, dat van het veld, dat geometrisch veld, al die velden bij elkaar opgeteld van het universum waar wij mee contact hebben, dat is een bubbel van energie, dat veld, dat is het opperveld, ten aanzien van alle gradaties die je kunt maken van rassen en beschaving, dat opperveld is geïnverseerd geraakt, gehekt geraakt door een draconisch ras.

En de draconische rassen zijn zeer kwaadaardige, ik ga het even heel bewust rebels zeggen, kwaadaardige, dominante en buitengewoon negatieve en krachtige vernietigers.

En kunnen dat alleen maar doen op basis van het feit dat de mens en andere wezens die daarmee te maken hebben, op basis van hun eigen geometrische velden en angsten, daarop in laten klikken.

Dus wat ze doen, zij zitten vanuit hun veld bewustzijn, zitten ze in te breken, in te loggen op jouw pijnstukken, en dan heb ik het niet alleen over de pijnstukken van het stuk van hier, als mens

op de aarde, maar ook van al die modellen die daarboven zitten van de vallen van ons bewustzijn, waarin we gewoon getraumatiseerd zijn geraakt.

De verdeeldheid, die er nooit is geweest, maar zich heeft laten zien, heeft pijn gebracht in de mens.

En je ziet het in de huidige samenleving nog steeds terug, dat mensen elkaar wantrouwen.

Dat zit veel dieper dan alleen het stukje waar we nu mee te maken hebben.

Die draconische rassen, dat zijn in wezen één van de trouwe ouders van ons, die onderuit zijn gehaald doordat wij gehackt zijn in het kunstmatige veld. Doordat wij ons zo dienstbaar hebben opgesteld als onderzoekers, als explorers, en we hebben gedaan waarvoor we gecreëerd zijn, we zijn dat veld ingegaan vanuit dienstbaarheid, en we zijn in interactie gegaan met al die beschavingen, en we hebben dat heel goed gedaan. Maar omdat wij al die ervaringen die in ons zitten niet zelf hebben beleefd, maar hebben meegekregen, hadden we een beperkte database van gigantische triljarden hoeveelheden, die toch heel beperkt is, hadden we een beperkte database aan ervaringen in ons, om ook elke situatie juist te kunnen reageren. En er is een moment geweest waarin de mensheid vanuit de dienstbaarheid heeft laten gebeuren, wat heeft geresulteerd in een infectie in het geometrisch veld waaruit we zijn gebouwd, en dat veld is binnengedrongen, die groepen, die energie van de kunstmatige intelligentie.

En de mensheid is in dat moment gehackt, en is vermogen kwijtgeraakt, en dat veldbewustzijn, dat geometrische patroon is als het ware uit elkaar gevallen, en geïmplodeerd in elk oorspronkelijk ras wat in dat veld aanwezig is. De dimensie, de geometrische frequentie, de frequentie waar de mens in bestond, opgebouwd uit al die triljarden velden bij elkaar opgeteld, dat veld, niet de mens is gehackt geraakt, maar dat veldbewustzijn is gehackt geraakt, die radiofrequentie, en daardoor is dat veld uit elkaar, ik moet het gewoon menselijk vertalen, is het veld uit elkaar gevallen in brokken, en elk brokje, dat veld is uit elkaar gevallen, en is in opgevangen in het fysieke lichaam van de oorspronkelijke mens. Dus elke mens draagt een deel van het oorspronkelijke veld in zich.

De kunstmatige intelligenties hier op de aarde die zich voordoen als welwillend, en die ook ontvoeringen doen tegen de mensheid in, doen dat allemaal onder een dekmantel. Omdat ze op zoek zijn naar ieder persoon, naar dat sleuteltje.

Dat is een geometrisch veld, en wat wij aan het doen zijn, is door middel van deze modellen waar we nu in terecht zijn gekomen, in het avatarlichaam zijn hier geboren, wij zijn ervaring aan het opdoen om iets in onszelf te starten, om vervolgens wakker te worden uit deze realiteit, in die hemel, die tussenhemel, en daar brengen wij informatie bij elkaar, en die informatie die daar bij elkaar wordt gebracht, op basis van kleuren, frequenties en geluiden, immens mooi, dat wordt verzameld en er wordt bij elkaar gebracht, en dat wordt door Syriaanse en Ana Shay Hi (of Aneis Innaï?) beschavingen, wordt dat in heel veel liefde en in een convenant, wordt dat samengebracht om een veldbewustzijn weer op te bouwen.

Wij zijn, als het ware, het oorspronkelijke stuk van onszelf aan het herleven, ergens, dat kan alleen door helemaal te ontdoening van elke aanname en helemaal te keren in het autoriteitsgevoel, waarin niets geldt alleen jijzelf, je zou bijna zeggen dat je eerst atheïst moet worden, om uit de overtuiging te komen, om vervolgens de kracht in jezelf te ervaren, en de kracht van de roeping vanuit jezelf te ervaren, om dan jezelf te ontmoeten, om vervolgens vanuit die aardse ontmoeting ook ontmoetingen te krijgen met de buitenaardse.

Nou, de mensen die die codes in zich dragen, en die hier nu mee bezig zijn, wereldwijd, die dit stukje bij beetje ook gaan herkennen in zichzelf, op basis allemaal van hun eigen wijze, die mensen hebben deze boeken en deze reis al heel vaak gemaakt. Die zijn hier al heel vaak geweest, jullie ook, ik ook.

Dit is echt niet de eerste keer.

En omdat we nu steeds dichterbij komen, die eindstreep, is het ook de tijd dat we elkaar ontmoeten, om elkaar eventjes aan te raken.

En het was in Frankrijk, waarin ik dit voertuig in de bergen zag hangen, 600 meter breed, kon het ook zien, terugrekenen door de wegen die er onderdoor liepen. Ik heb hem gewoon nagetekend op basis van hoe ik het kon zien. Ik heb het maar zo getekend, zoals ik het heel eenvoudig ook gezien heb, waar de daklijsten en de randen ook te zien waren. En in dat moment kon je ook zien dat het voertuig ook

aan de vorm was. Dus het is niet een vaste materie. Het wordt gestuurd vanuit bewustzijn. En ik ken die voertuigen, omdat ik mijn hele leven ermee te maken heb.

En deze voertuigen zijn Arcturiaanse voertuigen, van een vloot, en werken samen met Syriaanse wezens, mensen.

Waarbij de ontkoppeling is tussen de velden, en convenant is gesloten, dat deze wezens met elkaar de aarde ingaan in deze matrix, wat echt niet eenvoudig is. Waarbij ook, als zij beschoten worden, ook gedood worden. Want ze keren helemaal terug naar deze regelgeving. Iedereen denkt dat het allemaal dat ze oppermachtig zijn, en dat zijn ze wel, super geavanceerd. Maar ook zij, als ze een kogel krijgen in hun been, zijn ze net zo gewond als wij.

Ze willen ook dat ik dat ook zeg. Dat hoe de gelijkwaardigheid ervan is.

Omdat we alles zomaar buiten onszelf zo groots maken.

Zij zijn onderhavig aan de wetten van de aarde.

Op het moment dat ze hier zijn. Ze hebben wel schilden en technologieën om zich daartegen te beschermen, maar de machten die deze realiteit hier domineren, hebben die schilden ook en die technologie.

Dus op het moment dat je je aanpast aan een andere frequentie, heb je ook te maken met die wetgeving.

En dit voertuig kregen we te zien, en dat voertuig heeft zich 's avonds ook nog een aantal keer laten zien, we hebben anderhalf uur naar gekeken.

Deze wezens, die heb ik van internet afgehaald, waren ook en zijn ook de wezens die in dat voertuig aanwezig zijn.

De Arcturiaanse beschavingen bestaan overigens uit heel veel verschillende soorten en maten. Het is echt niet één soort. Het zijn er echt heel erg veel. Meer dan duizend, bijna 1500 verschillende rassen, in de Arcturiaanse beschavingen.

Want ik lees wel eens iets van iemand op het internet, en dan staat er dan bij van, ja, het zijn de meest geavanceerde soorten, en het zijn ook super geavanceerde soorten. Veel geavanceerder dan wie wij nu zijn. Maar het is niet één soort. Het is enorm groot. Wij hier op de aarde zijn ook niet één soort. Wij hebben ook onze bouwstenen uit allerlei verschillende lagen. Dat is bij de Arcturiaan ook zo. Wat ze wel doen met elkaar, al die superbeschavingen, is dat ze met elkaar een hoofdveld, een

hoofdgeometrisch bewustzijnsveld delen, en in dat veld staan allemaal differentiaties, verschillende frequenties, en in die frequenties leven al die Arcturiaanse superbeschavingen.

Allemaal verschillende sterrenstelsels, en daar reizen ze over en weer naar elkaar toe. Ik kreeg contact met die wezens, en het was heel bijzonder hoe dat ging. De kleur, geometrie en geluiden staan daarbij centraal. Want het gaat ook over hoe we communiceren met deze wezens, en hoe communiceren zij met onszelf.

En in feite is dat ook onze oorspronkelijke communicatie.

Wat er gebeurd is, is dit. Ik sta buiten, s'avonds, met E., R. en die twee eigenaren van de woning. We staan daarna te kijken naar dat grote voertuig, en er komen allemaal andere, kleinere voertuigen uit, en die vliegen door het dal heen, en de onderkant van die voertuig verlicht ook gewoon de weg, dat was heel leuk. En aan de bovenkant kwamen ze eruit, en een grote, witte driehoek vloog, en dat sterrenschip vloog echt lekker heen en weer, zo'n anderhalf uur. Ging af en toe zo helemaal scheef, dat E. zei van, nou, ik hoop dat ze goed al die zwaartekrachttechniek hebben, anders rollen ze allemaal naar één kant. Dat is natuurlijk onzin, want dat bestaat natuurlijk niet. Maar dat voertuig, dat maakt een hele mooie beweging. En in het moment dat we daarnaar staan te kijken, gebeurt er dan het volgende. Ik krijg bromtoon in mijn hoofd, fluitoon, jullie kennen het vast allemaal wel, dat je behoorlijke fluiten en bromtonen hebt. Dat zijn dus frequenties.

Het zijn resonanties. Het kan zijn dat het in je hoofd zit, fysiek. Het kan ook zijn dat het in één van je andere velden zit, in je magnetische veld bijvoorbeeld.

Het kan zijn dat het in een lichamenlijk veld zit. Een emotioneel veld kan het zijn. Er wordt ergens contact gezocht. En ik voel in die moment een enorme bromtoon, en die bromtoon wordt dan zo erg alsof ik een massageapparaat op mijn nek krijg. Zo heftig wordt dat, en het trekt door mijn hoofd.

En in dat moment kan ik maar één ding doen, dat heb ik me van kind zich aan eigen gemaakt. Dat is gewoon, hoe heftig het is ook is, ik doe mijn ogen dicht. En dat deed ik op dat moment ook. We stonden met elkaar buiten. R. vroeg nog van, waarom doe je je ogen dicht?

Moet je niet kijken? Logische vraag. Ik doe mijn ogen dicht, en ik sta daar.

En in dat moment worden die frequenties en bromtonen en fluit tonen zo heftig. En ineens is het weg. En die bromtonen en geluidsfrequenties worden omgezet in kleuren. Dus ik heb mijn ogen dicht, ik zie allemaal kleuren.

Jullie kennen vast ook allemaal wel dat je samen in bed ligt, dat je soms hele heftige kleuren kunt zien. Of dat je ook met je ogen, je kunt ook op je ogen drukken, dan zie je ook allemaal kleurvelden. Dan zie je soms ook wel geometrische velden. Dat zijn onze hersenen, dat zijn allemaal neuronen die worden verplaatst. Dat zijn oogzenuwen zeggen de wetenschappers.

Maar er gebeurt natuurlijk iets fundamenteels. En in het moment dat die bromtonen lichtflitsen worden, en kleurvelden, laat ik dat gewoon komen, dan begint het helemaal te trillen in het beeld. En dan is dat in mijn brein, ik kan daar dus ook naar kijken, en ik zeg dit bewust omdat ik het nu deel, niet in informatie hier hoor. Dit niet. Ik praat wel heel veel, maar er gebeurt veel meer dan je hoort.

In dat moment gebeurt er iets in mijn brein, in mijn metafysisch brein, wat ook vertaald wordt naar het fysieke brein, dat die kleurvelden ook gaan trillen, en vervolgens wordt het een geometrisch veld. In ons systeem is dat mogelijk. Dat is wie we zijn. En dat geometrisch veld is eerst een plat iets, ik zie dat helemaal veranderen, die prachtige mandela's, in kleuren en resonanties, en als ik op dat moment alle tijd van de wereld zou nemen, en dat heb ik al een aantal keren gedaan, dan word ik er helemaal mee genomen, en dan is één groot festijn van kracht, en alleen maar muziek, wat helemaal niet lijkt op de aardse muziek, maar zo ontzettend mooi is, dat je zegt, dit is nu echt muziek.

Sluit al die radiozenders maar af, als we het hebben over muziek, dan is dat de muziek. En dat is de frequentie van wie wij zijn, en in dat moment komt er een punt waarin het gaat trillen, die kant uit, dus van me af, en dan wordt het een hologram. En zodra dat gebeurt, komt er in dat hologram een lichtflits, zoals dat plaatje, en in dat lichtflitsje, daar ga ik met mijn aandacht naartoe. Ik kan dat dus zien. Ik ga met mijn aandacht doorheen, en als ik er naartoe ga, met mijn aandacht, raak ik het aan, ga ik er doorheen, en dan komt er ineens een tunnel effect, wat wij zien in films, als een soort wormhole, en dan duurt dat heel kort, duurt drie, vier seconden, niet eens, denk ik, Whoem! en dan ben ik in die frequentie.

En dat gebeurt terwijl ik dus op dat moment sta. Ik vertel dit niet omdat ik goed ben, hoor. Ik vertel het omdat wij allemaal fantastisch zijn. En ik vertel het omdat het nodig is, dat het gewoon gezegd wordt, omdat de frequentie die daarachter zit, weer naar binnen wil komen. Van binnen naar buiten, en dan in dit aardse veld. Dat is waar we ooit mee reisden.

Wij konden dus razendsnel 10, 20, 30, 40 verschillende frequenties in onszelf voelen. Whoehoem en daar waren we. We splitsen ons gewoon op. We hadden geen auto's. Er bestonden ook geen (..?). Want dat waren we zelf.

En die frequentie, die is zo sterk, dat in het moment dat ik daar stond, sta ik ook in dat voertuig, in dat ruimteschip. Laat ik maar gewoon ruimteschip noemen. En het is zo groot, het kent een brug in het midden, een enorme cirkel, met enorme grote rode en blauwe lichten, die zich niet ergens per se bevinden, maar er gewoon zijn, en ik sta daar, aan die brug, in dat schip.

En ik kijk naar buiten, en ik zie mezelf daar staan, met E., R. en die twee woningeigenaren. En ik vond het zo mooi, en in dat moment besef ik dat dat dus een moment is wat zich afspeelt, dat kan rustig een half uur duren, of langer, maar ook korter, en dat bevindt zich in een flits. In het aardse bestel.

En ik kijk daarnaar, en vervolgens zegt die commandant, wat niet een commandant is, maar toch wel energetisch een commandant genoemd mag worden, hij, het was geen hij, maar ook geen zij, maar energetisch, meer naar een man toe neigde, zegt tegen mij van zou jij naar jezelf toe willen reizen? Ik zeg, ik ben blij dat ik er net bij weg ben. En hij lacht, gewoon zoals wij. En hij gaat met zijn hand heel langzaam door een veld heen, dat is de buitenkant van het voertuig, want daar stonden we,

ik kon naar buiten kijken, door die ramen, en gaat zo met zijn hand door dat licht, een pudding, als het ware, hij had een schip uitgemaakt, gaat er doorheen, en laat het mij zien, en dat is zo'n, als een heel grote basketbal, flikkerend licht, en hij zegt, wil je erin? En ik weet precies wat hij van me vroeg, maar ik voelde op dat moment dat het te veel was voor mijn systeem, omdat ik ook een verantwoordelijkheid in me droeg, dat ik met R. was.

Daar komt dus het vaderstukje, referentiepunt, ik heb ze ook hoor, vergis je niet. Dus ik deed het niet, en vervolgens vraagt hij aan iemand anders, wil jij erin? En die persoon die projecteert zich razendsnel, ik ga het proberen uit te beelden, die persoon, dat wezen, mens, staat erbij, en doet één stap, en in de intense, ik zie het gebeuren, het veld waar het lichaam opgebouwd is, splits zich in allerlei lagen, in die bol, en die bol vliegt zo door de muur heen weg. En ik zie die bol zo wegvliegen. Dat zijn die bollen die we zagen.

En dat is Syriaanse technologie, waar aan boord is van het Arturiaans voertuig. Gigantisch.

En zoveel liefde voor de mens. En ik vroeg aan hem, letterlijk dit, wat we nu aan het doen zijn op de aard, is dat nou echt wat er te doen is? Ik vroeg hem een zuiver vraag, check, check.

Toen kwamen ze met vijf mensen tegenover me staan. Toen keken ze me aan, toen zeggen ze alleen maar, met handen zo naar me gericht, niet aan lichtstapen, maar puur vanuit het veld, zeggen ze in een soort koor, het is belangrijk om nu door te gaan. Dat is het antwoord. En in dat moment was het een dreun en een flits. En ik keer zo achtervoor in mijn lichaam, een dreun, ik zie die lichtvelden in mijn hoofd, boem, en ik ben er. Ik was helemaal zweetnat, en dat heb je toch wel, je moet wel altijd deodorant bij je hebben met dit soort ervaringen. Het lichaam reageert fysiek heel heftig. Het was een fantastische ervaring. Fantastisch.

Dagenlang zijn ze er nog gelegen. Een grote witte plasmabol stond er op de berg, die het hele gebied afzield, als het ware, dat het niet gezien kon worden. Mensen die daar woonden hebben het gezien, maar het kon niet gezien worden door de militaire basis, vijf kilometer verderop is een militaire basis. Anderhalf uur hebben we met elkaar naar die prachtige voertuigen gekeken. Ik heb een fotoestel inmiddels, die ontzettend goed is, en toen had ik een heel goed fotoestel voor overdag, maar voor de nacht niet. Diafragma was stuk, kon geen goede foto maken, dus ik heb heel veel foto's gemaakt, maar dit is de enige foto die enigszins iets laat zien van dat moment. Ik heb hem uitvergroot. En ik heb hem heel snel in sluitertijd gemaakt, maar hij is niet scherp. Hier zie je het voertuig, dit is de lichtbrug, waarbij het voertuig als het ware hier, in het donkere veld, eromheen hangt.

Dit is de lichtbrug met die lichten eronder, en hier zie je die Syriaanse voertuigen eruit vliegen.

Wij hebben het geluk om het met elkaar hebben te kunnen bekijken, wij waren heel blij, want het was ook echt een feestelijk moment, en de mensen die erbij aanwezig waren, ook mensen uit het dorp achteraf die het ook gezien hebben, die waren ook echt blij van die mensen, waarbij wij die woningen van huurde, van wat fijn dat dat mag gebeuren. En dat is dus niet omdat ik dat deed, maar het is, en dat is de essentie, omdat we in dat moment zoveel dankbaarheid al voelden, we waren namelijk al een heel dankbaarheidsmoment, die mensen zitten ook in dit stuk, we hadden nog nooit iets meegemaakt, gezien, we zaten zo in die dankbaarheid en gelijkwaardigheid, en ze hebben nogal wat te bevragen, ook over negatieve dingen, en alles mocht er gewoon zijn.

Dus het veld, woef, helemaal openzetten. Dat is wat wij te doen hebben.

Deze beschaving, de Aneis Innai beschavingen, zijn mensen die één van de twaalf superrassen zijn, het zijn mensachtige.

Het zijn mensen van een heel smal gezicht, heel guiter gezicht, echt heel leuk, en zij vinden ons ook heel leuk. Dat is echt zo, ze vinden ons echt heel leuk zoals we nu zijn. Het bijzondere is dat zij hebben hele lange schedels, als je van de zijkant ziet, zie je dat de schedel helemaal tot hier loopt (*Martijn beeld iets uit*). Dus niet zoals in de Egyptische tekening, dat die schedel helemaal uitloopt, maar die schedel loopt gewoon verder door naar achteren. Heel langwerpig, maar een schedel en een heel smal gezicht. Zij zijn onvoorstelbaar dienstbaar voor ons, en ze doen ongelooflijk veel om ons te ondersteunen, om de frequenties die we in ons dragen van het oorspronkelijke veld, wij zijn dus de dragers van de code, van de oorspronkelijkheid, om die met elkaar, bij elkaar te brengen.

Dus als je s'nacht ligt te slapen, en je bent helemaal gaar s'morgens, kunnen er duizend en één verschillende redenen zijn, maar het zou ook zo kunnen zijn, dat jij die nacht, het is niet in de nacht, het is een moment, het is een insertie, de informatie waar je mee bezig bent, hebt geüpload aan het veld, waar alles bij elkaar gedacht wordt. Ken je het gevoel dat je weet dat je heel veel aan het doen bent, iets wezenlijks, maar niet iets fysieks? Ja.

Dat is hun boodschap.

Ik kreeg met deze wezens op mijn kinderjaren contact, vanaf mijn dertiende jaar, waar ik zeer verrast werd, en met enorme lichtvelden werd bezocht, op mijn fiets, ik fietste, en ik werd overmand door licht flitsen, woe, woe, van buitenaf. Maar het was niet buitenaf, ze lijnen in, in mijn veld. Dat doen ze dus bij ons allemaal. Een enorm oranje veld met witte lichtflitsen er doorheen, en ik fietse, fietse, en ik weet nog heel goed, we hadden toen nog een spar, toen was ik dertien jaar, we hadden nog een spar in de buurt, en terwijl dat gebeurde, dat de lichtflitsen overvallen als het ware, klapte ik met mijn fiets keihard tegen een buspaal, bushalte, die er nog net sinds een week stond, je moet eens voorstellen een bushalter in een dorp bij de (..?) van Franeker, daar kwam dus helemaal niemand, dus die bushalter was na een jaar weer weg, maar toch, ik fietste er tegenaan, ik klapte keihard tegen die paal aan, mijn knieën waren helemaal opengeschaafd, en ik lag op de grond, en terwijl ik op de grond lag, en ik huilde, want ik had me heel erg bezeerd, ben ik zo

aan mijn zij vastgehouden, met een warmte, alsof ik een strijkijzer in mijn zij kreeg, maar dan geen pijn, werd zo overeind getrokken, gehaald, **en ik werd rechtop gezet, en ik stond daar tegenover mensen van die Aneis Innai beschaving, en ik zag ze, en ik werd zo geraakt, door de ogen, en toen vertelde ze van, ze vroeg mij, heb je je pijn gedaan? En ik vond dat zo'n onnozele vraag [gelach]. Maar zo menselijk is het dus.**

Gewoon ook, dat stuk mag er dus zijn, dat willen ze dat wij snappen. Want er komt een moment, mensen, en dat moment is er al, alleen het zit in ons gemoedstoestand, dat dat stuk openlijke contact, niet meer alleen in de lichtvelden, openlijk contact, dat dat moment ook bij jullie komt. En in dat moment zullen wij dienen voorbereid te zijn, in onszelf, dat het contact er ook echt mag zijn. En dat dat niet op basis is van allerlei spookverhalen, en op basis van allerlei toestanden, en inserties, en modules in ons, en aannemers, en dat zij veel groter zijn, want ik kan jullie één ding echt zeggen, en dat voelen jullie ergens binnen, en dat kan niet anders. Het is voor hun het grootste cadeau om met jou in contact te zijn. Want de mensheid wordt echt gezien. Het grootste deel van het universum, van het hele bronveld, heeft zijn handen en haar handen van ons afgetrokken. En dat is niet omdat ze niet van ons houden, dat is juist omdat ze van ons houden.

En er zijn een paar hele grote allianties, waaronder de Arturiaanse, de Aneis Innai beschavingen, de Syriaanse beschavingen, de DzingZe rassen, dat zijn de Engelenrassen, die bezig zijn om de mensheid te ondersteunen op basis van ons te prikkelen, op een manier van, ga terug in jezelf voelen, en luister eens naar wat voor jou nou wezenlijk belangrijk is.

En ze zijn hier om het veldbewustzijn van de mensheid ook te dragen, dat het niet verder afbreekt als wat het nu is. Want in feite kan het niet, en toch kan het wel, als de technologie de laatste stap maakt, dat het ene procentdeeltje dat we nu zijn, dat stuk, dat er nog eens een keer een insertiemodus doorheen loopt, van de Black Goo waar nu overgesproken wordt, waardoor wij het laatste stukje, oorspronkelijk gevoel, ook nog eens een keertje anders geïnjecteerd krijgen.

En dat kan alleen als je niet weet dat je oorspronkelijk mens bent.

Mooi hè!

Iemand: Dus als je het wel weet, dan kunnen ze niet meer (..?).

Martijn: Precies. Dan kun je in ieder geval het onderscheid maken. Hun taak is altijd geweest, in het universum, om keuzes te belichten. Want hoe vrij ben je als je geen keus kunt maken? Dat is ook het stukje waar ik mijn puzzelstukje aanbreng, om de mensen alleen maar aan te rijken dat er keuzes zijn.

Die galactische beschaving, die geleerd is aan de Syriaansen, 5 miljard jaar

geleden, in het (..?) Galactische Rijk, dat is het zonnerijk, hebben ze een vredesrijk gesticht.

Dat is na de val van ons bewustzijn geweest. En dat staat 5 miljard jaar geleden, en dat is in de oorspronkelijke toekomst. Dus eerst zouden we terug moeten gaan 100.000 jaar de toekomst in, waar we vandaan komen, om vanuit dat punt 5 miljard jaar terug te reizen. Dus vergeet het. Dat vredesrijk is er. En dat is een enorm rijk. Dat is een rijk waar alle wezens elkaar ontmoeten. En dat rijk, wat daar is, is het rijk waar ook het veld van de oorspronkelijkheid wordt herbouwd. En wij zijn de dragers van dat veld.

Daaiwa een muntstuk van respect

Dit nog even tussendoor, wat erg leuk is.

Over de daaiwa's (?), willen de Syrianen graag dat ik dat vertel, en ik vind het zelf ook heel leuk om dat wel te vertellen. **Het is een muntstuk van respect bij de innai beschaving.** Wij zien geld als een uitwisseling om het gegeven om jezelf te verrijken. En we willen terug naar een model waarin geld dienstbaar is, die dankbaarheid je geeft. Bij een aantal beschavingen van de hoofdrassen wordt de daaiwa gebruikt als een vorm van dankbaarheid wat je hebt betekend voor de ander. En dan is het muntstuk, wat lijkt op goud zoals wij dat hier zien, is het muntstuk, de waarde van het muntstuk wordt gedragen door de route die het muntstuk heeft afgelegd bij allerlei projecten, en dat stuk dankbaarheid zit erin. Dus het is het grootste geschenk om dat muntstuk te ontvangen, puur als een symbool. En je voelt in dat moment al die ervaringen en belevingen van waar het is geweest. Ik geef als voorbeeld dat er grote onderzoeksinstituten voor kinderen zijn opgericht, ergens, op een planeet. En dat die mensen dat zo hun inzet hebben gegeven om dat te verwezenlijken, dat daar dus een dankbaarheid is gegeven aan iemand die die hele organisatie met de vele ander heeft opgezet, als een dankbaarheid. En die dankbaarheid zit in dat muntstuk. Dus ook vanuit dat punt gewoon een fysieke realiteit, is ook de boodschap dat ze gewoon zeggen, wij zijn fysieke wezens, alleen jullie zitten op dit moment in een andere vibratie, en dat dat muntstuk steeds weer doorgegeven wordt, op het moment dat jij voelt dat dat kan, aan een ander, waarin die dankbaarheid de ander nog eens een keertje extra bekrachtigt. Dan praat je dus, wij zeggen dan prana-energie, maar dan spreek je over een realiteit waar het werkelijk gaat om dankbaarheid te bekrachtigen. En vergis je niet hoor, daar zijn de mensen en de wezens, en wij ook, heel krachtig in manifesteren, en we zijn ook zeer technologisch onderricht, we hebben heel veel in onze mars, en we doen het allemaal in relatie tot ons vermogen van bewustzijn. Daar valt en staat alles mee.

De invasie (?) is bij ons pas mogelijk als de huidige structuren zijn ontmanteld. En die structuur is niet het geldsysteem, maar dat is de structuur van de overtuiging van onszelf. De kracht van stilte, geen prikkels, dat dat de frequenties, een deel frequenties van onze oorspronkelijkheid. Geen prikkels betekent ook geen gedachte. Geen gedachte betekent ook geen gevoel daaronder wat geïnfaseerd kan zijn. Dus je komt helemaal eerst in een leeg veld. En daar hou ik heel erg veel van. Ik ben weleens bij werkgroepen aanwezig in Nederland en dan zeggen ze, goh, jij zegt ook niks. Dat is dus wie ik in essentie ben. En dat wil ik ook gewoon eens een keer hardop kunnen zeggen. En dat is wie

we allemaal zijn. Wezens van rust en liefde. En hier ben ik in een moment, sessie, om vanuit een geometrisch veld contact te leggen met mensen waar ik mijn hele leven contact mee heb. En daar is een deel daarvan, ziet er dus ook werkelijk uit als koninklijken, waar ik ook over spreek. Het zijn geen koningen en koninginnen zoals wij het hier kennen. Hier zijn dat de wezens en de mensen die de grootste machten zijn.

Maar in de oorspronkelijke wereld, en in beschavingen zoals bij de Syriaanse en bij de Aneis Inaïs beschavingen, zijn de mensen dragers van ons oorspronkelijk deel en laten dat ook expliciet naar voren komen.

En ik heb mijn hele leven contact met deze prachtige mooie mensen en die zijn altijd aanwezig in elk veld waar ik ook iets doe, op het moment dat het nodig is. Want ze hebben echt wel meer te doen dan de hele tijd al die verhalen aan te horen. Dus dat doen ze niet. Ze zijn aanwezig in de energie. En ze kunnen zich gewoon fysiek laten zien, en ik heb mijn hele leven lekker met ze geknuffeld en ze zijn gewoon net zo realistisch als wij.

En dat, die twee velden bij elkaar te brengen, daar gaat het nu om. Om iets aan te raken. Jullie snappen nu, dat door dat stukje uitleg wat ik daarover gegeven heb, en dat begreep je daarvoor waarschijnlijk ook al, en voelde je ook al, dat het een hele route is voor hen om in dit momentum hier te zijn. En dat er een diepgaande reden is waarom foto's en films van hen niet te publiceren. Vanwege de holografische insertie.

Wij hebben invloed met ons waarnemingsvermogen op de materie. En op het moment dat er foto's zijn, is die foto opgebouwd met codes, wij noemen dat digitale taal, maar het hologram waar de foto uit opgebouwd is, die bevindt zich in deze matrix, en de matrixhouders als het ware, kunnen daar dus op ingrijpen. Waardoor de wezens die daar opstaan, holografisch worden aangevallen. En ik zal het je nog sterker vertellen, het gaat zelfs om de tekening. En dat komt niet door de tekening zelf, maar dat komt door de wezens die ernaar kijken.

En ik heb een tijdje geleden een gesprek gehad met iemand van dat ras, of het mogelijk is om daar tekening over te maken. En dat was in, moet ik even terugkijken, dat was in april 2014. Dat ik een eerste lezing gaf ergens in Friesland. En toen werd er tegen me gezegd van, weet je, we zullen verschillende mensen mobiliseren, die vanuit hun gevoel begrijpen waar het om gaat. En het eerste wat we gaan doen, is iemand in de matrix jou laten ontmoeten, die kan kleien. En ik moest heel hard lachen, want ik zag dan gelijk een beeld bij me van kleien, dat iemand heel driftig van een kleiblok een hoofd ging maken. Maar dat duurde nog geen maand. Toen kwam ik iemand tegen, zomaar, en die zegt, ik heb iets gehoord over buitenaardse zaken, weet je, ik ben kunstenaar, ik maak gezichten van buitenaardse. Als jij een tekening hebt, van die wezens, dan kan ik het exact zo maken. Ik zeg, ja, heb ik wel een tekening nodig. En vervolgens, een anderhalf jaar later, komt er iemand die dat perfect kan. En in dat moment, waar ik hier mijn focus, uit mijn hartsfrequentie, wat in het hele lichaam zit, niet alleen hier, communiceer ik zeer sterk in dat veld. En ik heb rechtstreeks contact met iemand,

die wordt gefotografeerd hierin. En degene die dat getekend heeft, heeft daar precies één op één getekend. Dus ik kreeg die tekening thuis, maakte de tekening open, en ik barst gelijk in huilen uit. Want dat was zo'n enorme schok van bekrachtiging, dat datgene wat er tegen mij gezegd is, via andere kanalen is uitgewerkt. Waarvan de twijfel bij de mensen die het maken, soms groter is dan de kracht van de creatie. Of het werkelijk zo is, dat wat er gebeurt, dat het werkelijk zo is. Fenomenaal mooi.

Dat wil ik jullie zo laten zien.

Ik was hier Frankrijk, vier dagen lang, en ik heb veel gewandeld, en er was een moment dat ik door de bergen heen liep in de Provence. Ik ben lekker naar beneden gegaan bij die spolonken, heb je allemaal van die waterspolonken, hele grote, ja, hoe noem je dat, stormen. En ik ben naar beneden gelopen, en het is daar helemaal doodstil, je komt daar gewoon niemand tegen. En ik ben dan lekker op een hele grote rots gaan zitten, en het was maar 6 graden buiten. En ik ging op die rots zitten, en die rots was warm door het zonlicht. 150 miljoen kilometer heb je de lichtstraal afgelegd, in 8,2 seconden, om de aarde te raken. Met als gevolg dat mijn bibs warm was. Moet je eens voorstellen. Het zijn van die dingen. Wonderlijk, hè? En ik ga zitten, en ik ben in totale rust. En ik heb daar zo'n 20 minuten gezeten, met mijn ogen dicht, en het gebeurde dus dat gebrom kwam.

En ik ging daar helemaal niet zitten voor het gebrom, want ik ging daar eigenlijk zitten voor de rust. En ik zei nog toen ik ging, nou, ik ben benieuwd, ik zou het erg fijn vinden om zoveel mogelijk rust te hebben. En het gebeurde ook, behalve dat moment, wat toch wel een heel rustig moment was. Het gebrom begon, het getril begon, en ik zit op die grote rots, en het was net een omgeving wat je in Artis (*dierentuin*) ziet, met al die vetplantjes, dat je denkt van, goh dit is allemaal kunstmatig gemaakt, zo mooi is dat dan ook in het echt daar. En ik zit daar, en het gebrom komt, en er komt een lichtflits, en de frequentie en weg is het. Ik denk, dat is wat. Dat was inderdaad kort en rustig. En ik doe mijn ogen open. En waarom doe ik mijn ogen open? Omdat nadat die lichtflits er was, was het licht van de zon, wat ik dus zie met dichte ogen, was ineens veel oranjener. Veel meer oranje. En het deed me denken, in dat moment, van zo was vroeger de zon ook. De zon was in mijn beleving als kind veel meer oranje dan tegenwoordig.

Ik doe mijn ogen open, en wat ik dan zie, is een compleet andere omgeving, die opgebouwd is uit de omgeving waar ik net ingelopen ben, en waar ik op die rots ben gaan zitten. En ik zit op die rots, en ik kijk naar die rots, nadat ik de omgeving heb bekeken, en ik zie dat die rots daar gewoon precies zo uit ziet als hoe ik erop ging zitten, alleen dat die wat groter was. Waarschijnlijk minder slijtage, ik weet het niet. Ik kijk om me heen, en ik zie de hele omgeving, de bergen, veel groter. Veel grotere bergen. En ik zie de bomen en de bossen veel groter, en ik zie achter die bergen een enorme zee. Ik denk, dat kan helemaal niet de Middellandse zee zijn, want die is aan die kant. Dus ik had een hele andere realiteit opgebouwd uit die kleine realiteit. Ik kan het beter andersom zeggen.

Deze realiteit zijn de restanten van een veel groter holografisch bewustzijnsveld.

Een veld van schepping, en het kleine stukje wat we daarvan kunnen detecteren, dat is wat we nu zien, is dus ook echt een werkelijkheid. Kwantumfysica, en ik kijk en ik zie alles zo groot en mooi, en een totaal ander gevoel gutst er door me heen, wat echt niet in dit leven hier in het systeem zit.

Ik denk dat dat een gevoel is wat we allemaal wel gewoon kennen, maar wat je ook niet kunt beschrijven. En in dat moment dat ik naar die bergen kijk, naar die zon kijk, ik keek ook nog recht in de zon, deed ook geen pijn, ik keek gewoon recht in de zon, en in dat moment dat ik recht in de zon kijk, hoor ik links van mij een soort, ja, alsof er iemand een broekriem met een ijzeren gesp over de rots heen trok.

Dat geluid hoorde ik, en dat was ook mijn gedachte, referentiekader, hè. Mijn hersenen, want ik zit daar gewoon als Martijn. Een volledig helder beeld. En het waaide heel zachtjes, het was heerlijk weer.

En ik kijk naar links, en er staan twee dames en een man. En dat zijn dus de mensen waarvan één tekening is gemaakt.

En ik heb daar een heel fijn moment in gehad, werd weinig tot niets gezegd, behalve dat het goed is dat het nu tijd is om ook via tekeningen naar voren te laten komen in dit model, wat de kracht is van waar wij vandaan komen, en dat zit gekoppeld aan deze tekening. En daar heb ik een muziekstuk aan toegevoegd, wat ze mij hebben aangewezen, kreeg ik letterlijk mee aan welke map het zat van in mijn computer, dat er een documentaire in zat waarin drie minuten zit, bijna drie minuten zit, wat een muziekstuk is, waar een hologram achter zit van gevoel, wat koppelt bij de tekening. En dat heb ik ook bij elkaar gevoegd. En dat wil ik graag nu laten horen. Het begint met een dreun. Denk niet, het is een boodschap die in dat veld zit.

[Muziek: Biosphere Soundrack Opening Titles – Jennifer Athena Galatis]

Ja, het gaat om frequenties.

Dit is Le'eihla, ik ben heel blij dat zij getekend is.

Hier staat in de codering, wie zij is in het veld, in de frequentie. En ik ben mijn hele lezingen serie aan het hammen op glyphs dat we daar voorzichtig in dienen te zijn. Het zijn glyphs en je kunt hier alleen maar op reageren vanuit je veld wat je kunt ervaren en voelen.

En daarmee is keuze belangrijk om te weten dat er verschillende keuzes zijn. Le'eihla is bij die Arcturiaanse sterrenvloot aanwezig geweest.

In dat moment aan de andere kant van de brug.

En dat vond ik heel bijzonder dat ze nu ook getekend werd.

Zó één op één dat zelfs de kap van het haar wat op opgebouwd is uit haar haar exact zo getekend is. Ik was echt, positief geschokt. Ik moest zo ontzettend huilen aan mijn bureau. Puur van vreugde. Van dat het nu echt zo is dat die frequentie door de matrix heen gaat. En wat zo belangrijk is is dat zij gezien wil worden omdat zij voor ons allemaal, en wij voor hun, even belangrijk zijn.

Het heeft namelijk niets met mij te maken, wil ik wel direct erbij zeggen.

**En ze wil ook, duidelijk bij gezegd worden, zij is geen relikwie.
Zij is een mens van vlees en bloed.**

Het is zo dat deze wezens, deze mensen, aanwezig zijn om te verzamelen van datgene wat wij met elkaar aan het herstellen zijn.

En dat doen wij niet door onze mentale vermogens, en ook niet door het gevoelsbewustzijn wat we nu in ons dragen.

Maar in een andere taal die daar dwars doorheen loopt, doort die velden heen.

Volgens de (..?) zijn wij allemaal koningen en koninginnen.

Dat zijn wij dus ook in essentie. Zij komen niet tussen ons en ons evolutieproces. Het enige is wat zij doen is iets aanraken waardoor wij iets voelen.

De aangewezen hoedster van de 144ste Al-hesia groep, de Al-hesia sterrenvloot, dat is de sterrenvloot die we zagen in, de Arcturiaanse vloot, in Zuid-Frankrijk.

En dat is een immense vloot met hele grote afdelingen en missies.

De gemiddelde vloot bestaat ongeveer uit 70 voertuigen, die zich niet in dit fysieke veld hier bevindt. Sterker nog, af en toe komen ze binnen, maar zijn liever sneller weg dan dat ze hier blijven. De waarneming die wij met elkaar hadden, duurde anderhalf uur, waarvan de eerste tien minuten volledig fysiek waren.

En daarna werd het transparant, 100% transparant.

Dat is fantastisch.

We konden door die voertuigen gewoon de sterren zien. En dat is gewoon heel belangrijk om te begrijpen, in het gevoel, maar ook mentaal, wat zij er allemaal voor over hebben om ons een klein stukje te herinneren.

Zie het maar eens achterstevoren.

Jij bent één van die koningin en koninginnen.

En je neemt de moeite om met een gigantische alliantie, na een enorme historie van de mensheid, de mensheid te bezoeken in een model waarin de mensheid alleen nog maar bezig is om als product te consumeren.

Wij zijn producten, we moeten geld verdienen, we moeten geld opleveren.

En de mensheid zie je vanuit die andere realiteit verstrikt in een waanzinnig model. En het model draait maar door en draait maar door.

Wat kun je doen?

53 gigantische galactische oorlogen zijn er gevoerd om de mens uit dit model te halen.

Waarvan er 53 keer triomfantelijk de overwinning werd uitgeroepen.

Maar na 53 keer triomfantelijk de ramp nog veel groter werd.

Omdat de mens in dat veld zelf niet vanuit eigen inzichten en vanuit eigen vermogen die tentharing onderin lostrok om vervolgens met het elastiek terug te keren in het veld waar we vandaan komen. En dat is wat we te doen hebben.

Er is een ervaring in ons nodig om autoriteit en kracht om überhaupt alles te durven loslaten en helemaal terug te keren in je veld. Dat is het onderzoek waar we allemaal mee te maken hebben. We hebben nodig om datgene te doen waar we het al eerder over hebben gehad. Een nieuwe koers samen realiseren door onbesproken zaken bespreekbaar te maken. Inzetten op een koerswijziging ten gunstig van al het leven op planeet aarde. En alternatieve neerzetten met elkaar.

En dit stuk is waar wij, en dat mag ik gewoon ronduit hardop zeggen, ondersteuning in krijgen op het moment dat wij in staat zijn om het ook in beweging te brengen. Vanuit de autoriteit waarin de mensen staan. En niet vanuit die groepen die zeggen dat er een klimaatakkoord wordt getekend. Wat een heel ander programma is. Maar vanuit de werkelijke hoeders. Wij mogen gewoon uitspreken, wij zijn hier op dit moment op de aarde. En wij zijn hier als wezens, die evolueren op dit moment vanuit het punt waarin we nu staan. Wij hebben te maken met de realiteiten, we gaan straks naar huis en we zijn mensen van vlees en bloed.

We hebben te maken met alle gezondheidsregels en alle geldregels en alles wat is. Wij zijn hier. We hebben te maken met alles wat ons probeert te frustreren en waardoor we soms lijken af te dwalen van de samenleving.

Wij zijn hier.

Dat is belangrijk, om hardop te zeggen, wij zijn hier.

Wij zijn er.

Wij zijn er altijd geweest en we zullen er altijd blijven.

En het is aan ons, zelf, om daar op een gegeven moment ook iets hardop over te durven zeggen. En dan zeg ik het gewoon ronduit. Wij zijn ambassadeurs van de oorspronkelijke realiteit waar wij vandaan komen. Wij zijn met elkaar ambassadeurs van een gigantisch creatieveld, wat speciaal is gebouwd, geconstrueerd, vanuit een bewustzijnsveld van liefde en creatie. Om te doen wat we tot op de dag van vandaag aan het doen zijn, waarvan we niet wisten dat het zo zou uitpakken. En ook niet wisten dat we er zo lastig in zouden zitten dan nu.

Wij zijn ambassadeurs van een oorspronkelijk veld en wij hebben het recht om terug te claimen in de energie. Alles wat weggevloed is door de modellen waar we eventjes ingetrapt zijn.

Het gaat om een gevoel en dat gevoel kun je alleen verwoorden op dit moment door dat ook te bekrachtigen met woorden. Door het hoorbaar te laten zijn aan de mensen die dit allemaal nog niet snappen.

Het is belangrijk om te beseffen dat het toe doet dat jij hier bent.

En wat er op dit moment gebeurt is een ongekende versnelling in het uit elkaar trekken van die twee velden.

Want dat is wat er gaat gebeuren, dat is wat er nu al plaatsvindt.

Die velden van kunstmatige intelligentie en de velden van de schepping. Waar wij dus tussenin zijn neergezet om te navigeren in beide velden.

In een zandloper uitgedrukt. Waar we verstrikt zijn geraakt in het ene veld, maar nog steeds met 1% verbonden zitten met een scheppingsveld.

Dat veld wordt opgelost, wordt onttrokken, niet opgelost, dat veld wordt losgekoppeld van het scheppingsveld. En dat heeft te maken met wat wij aan het doen zijn.

En er komt straks een moment dat we daaruit zijn, uit die onderdrukking van die Anunnaki.

Dat wij die wezens kunnen bevrijden uit hun eigen gevangenis.

Door ze aan te haken, om vervolgens onze familie daaruit te ontvangen. En om vervolgens dat deel van kunstmatige realiteit weer in te gaan, met elkaar.

Ja, ik ben wel gek. Met elkaar, vanuit de volledige wetenschap, hoe we er de volgende keer uit kunnen komen.

Sterker nog, waardoor we er niet meer in komen.

We zijn ons letterlijk aan het voorbereiden op een taak die ongekend groot is. En het gaat ver, maar het is nog helemaal niets.

Ik wil het laatste stuk iets laten horen met een boodschap van Le'ejhla. En dat nummer is ook in 432 megahertz omgezet. Speciaal vanuit de intentie, vanuit onze oorspronkelijke wereld, om ons te her-inneren aan wie we zijn. Om iets in onszelf aan te raken.

En het gaat om dat mastercode van die essentie, waar wij allemaal de dragers van zijn.

Allemaal dragen wij in ons fysieke lichaam, hebben we een code die zit in ons fysieke lichaam.

Hebben we een code die voortdurend in verbinding staat met ons morfische veld.

En die code is een stukje van die oorspronkelijke wereld.

Met elkaar zijn we die wereld.

Vraag: Waar zit die code?

Martijn: Dat is het mooie, dat die code zit in een celweefsel wat je niet kunt zien op geen foto, maar ook wat de kunstmatige intelligenties niet kunnen zien. En dat is het frequentieveld, wat het enige veld is van ons, van oorsprong, waar ze niet bij kunnen komen. Daarom is het belangrijk dat het veld wordt aangeraakt door een gevoel.

Het is een boodschap van de energie wie we zijn.

[Muziek:]

Buitenaards contact.

We kunnen er heel veel over zeggen en heel veel vorm aan geven. De oproep is feitelijk heel wezenlijk hier bij ons in wie wij werkelijk zijn. De mensheid staat voor de grootste uitdaging ooit om zichzelf te bekrachtigen en dat doen we door onderscheid naar voren te brengen en te beseffen dat er meer dan ooit van ons gevraagd zal worden in de momenten waarmee wij op dit moment mee te maken gaan krijgen.

En besef, besef dat alles wat er plaatsvindt dat dat gebeurt omdat het nodig is om weer terug te keren in vrede en liefde, in harmonie. En besef, en heb het inzicht vanuit thuis, dat het niet zo nodig is dat wij daar heen gaan maar dat wij dit model waarin wij nu leven klaar hebben gestoomt door alle menselijke emoties om de oorspronkelijk wereld hier te introduceren.

Wij schrijven zelf het script.

De aarde wordt bezocht door enorm veel beschavingen.

Er is enorm veel aan de hand, de focus zal komen te liggen op buitenaards contact, disclosure, valse disclosure, om buiten beeld te houden dat wij degene zijn die de enige sleuteldrager zijn om vanuit respect de frequentie in te laden van wie we werkelijk zijn.

Als hoeders van de aarde, als ambassadeurs namens ons allemaal naar iedereen die is in deze realiteit, naar buiten toe met volledige respect dat het onderzoeksveld alle kanten uit mag gaan.

Blijf staan wie je bent.

Onderzoek wie je bent op basis van je gevoelens.

En blijf vooral heel erg gegrond.

**Deze acht lezingen ontstaan door ons, met elkaar.
Want nummer acht was heel anders als wat het is.
Want je kunt er niets vertellen, je hoort het.
Het is een inleiding in frequenties, in alle lagen, om in Nederland in dit
geval iets aan te raken waardoor alles trilt.
En daar hoort alles bij.**

**Dus liefde en ook gevoelens van dat het niet klopt, niet waar zal zijn
[*bromgeluid vliegtuigmotor hoorbaar*].**

**Laat alles toe.
Laat alles zijn.
Oordeel niet over een anderen.**

**Als mensen op een gegeven moment jou niet meer leuk vinden, zorg er
gewoon voor dat je de deur openhoudt in de energie.**

Dienstbaar zijn, dat is de grootste kracht.

**En vanuit dit punt is het eerste matje neergelegd om een compleet tapijt
uit te rollen. En dat doen we allemaal op onze eigen manier. Bij mij kun je
niet lid worden, ik kan niet lid worden bij jullie.**

Maar met elkaar zijn we wel die kracht van verbinding.

Dank jullie wel.